

Έκδοση
στην ελληνική γλώσσα

Ανακοινώσεις και Πληροφορίες

Ανακοίνωση αριθ.	Περιεχόμενα	Σελίδα
	I Ανακοινώσεις	
	Δικαστήριο	
	ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ	
2001/C 28/01	Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 19ης Οκτωβρίου 2000 στην υπόθεση C-155/99 (αίτηση του Pretore di Treviso, sezione distaccata di Oderzo για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως): Giuseppe Busolin κ.λπ. κατά Ispettorato Centrale Repressione Frodi — Ufficio di Conegliano — Ministero delle Risorse agricole, alimentari e forestali («Γεωργία — Κοινή οργάνωση γεωργικών αγορών — Αμπελοοινική αγορά — Καθεστώς υποχρεωτικής αποστάξεως»)	1
2001/C 28/02	Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 17ης Νοεμβρίου 2000 στην υπόθεση C-168/98: Μεγάλο Δουκάτο του Λουξεμβούργου κατά Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ενώσεως («Προσφυγή ακυρώσεως — Ελευθερία εγκαταστάσεως — Αμοιβαία αναγνώριση των διπλωμάτων — Εναρμόνιση — Υποχρέωση αιτιολογήσεως — Οδηγία 98/5/EK — Μόνιμη άσκηση του δικηγορικού επαγγέλματος σε κράτος μέλος διάφορου εκείνου στο οποίο αποκτήθηκε ο επαγγελματικός τίτλος»)	1
2001/C 28/03	Απόφαση του Δικαστηρίου της 7ης Νοεμβρίου 2000 στην υπόθεση C-312/98 (αίτηση του Bundesgerichtshof για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως): Schutzverband gegen Unwesen in der Wirtschaft eV κατά Warsteiner Brauerei Haus Cramer GmbH & Co. KG («Προστασία των γεωγραφικών ενδείξεων και των ονομασιών προελεύσεως — Κανονισμός (ΕΟΚ) 2081/92 — Πεδίο εφαρμογής — Εθνική ρύθμιση που απαγορεύει την ενέχουσα κίνδυνο παραπλανήσεως χρήση των καλουμένων “απλών” ενδείξεων γεωγραφικής προελεύσεως»)	2
2001/C 28/04	Απόφαση του Δικαστηρίου της 7ης Νοεμβρίου 2000 στην υπόθεση C-371/98 [αίτηση του High Court of Justice (England & Wales), Queen's Bench Division (Divisional Court), για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως]: The Queen κατά Secretary of State for the Environment, Transport and the Regions («Οδηγία 92/43/EOK — Διατήρηση των φυσικών οικοτόπων καθώς και της άγριας πανίδας και χλωρίδας — Οριοθέτηση των τόπων που μπορούν να χαρακτηρισθούν ως ειδικές ζώνες διατηρήσεως — Εξουσία εκτιμήσεως των κρατών μελών — Οικονομικοί και κοινωνικοί λόγοι — Εκβολή του ποταμού Severn»)	2

2001/C 28/05	Απόφαση του Δικαστηρίου (πέμπτο τμήμα) της 9ης Νοεμβρίου 2000 στην υπόθεση C-357/98 [(αίτηση του Court of Appeal (England & Wales) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως): The Queen κατά Secretary of State for the Home Department, ex parte: Nana Yaa Konadu Yiadom («Ελεύθερη κυκλοφορία των προσώπων — Παρεκκλίσεις — Αποφάσεις αφορώσες τον έλεγχο των αλλοδαπών — Προσωρινή άδεια εισόδου — Δικαστικές εγγυήσεις — Προσφυγές — Άρθρα 8 και 9 της οδηγίας 64/221/ΕΟΚ»)	3
2001/C 28/06	Απόφαση του Δικαστηρίου (πέμπτο τμήμα) της 9ης Νοεμβρίου 2000 στην υπόθεση C-381/98 [(αίτηση του Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως): Ingmar GB Ltd κατά Eaton Leonard Technologies Inc. («Οδηγία 86/653/ΕΟΚ — Ανεξάρτητος εμπορικός αντιπρόσωπος ασκών τη δραστηριότητά του εντός κράτους μέλους — Αντιπροσωπευόμενος εγκατεστημένος εντός τρίτης χώρας — Ρήτρα υποβάλλουσα τη σύμβαση αντιπροσωπείας στο δίκαιο της χώρας εγκαταστάσεως του αντιπροσωπευόμενου»)	4
2001/C 28/07	Απόφαση του Δικαστηρίου (πέμπτο τμήμα) της 9ης Νοεμβρίου 2000 στην υπόθεση C-387/98 (αίτηση του Hoge Raad der Nederlanden για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως): Coreck Maritime GmbH κατά Handelsveem BV κ.λπ. («Σύμβαση των Βρυξελλών — Άρθρο 17 — Ρήτρα απονομής διεθνούς δικαιοδοσίας — Τυπικές προϋποθέσεις — Αποτελέσματα»)	4
2001/C 28/08	Απόφαση του Δικαστηρίου (έκτο τμήμα) της 9ης Νοεμβρίου 2000 στην υπόθεση C-75/99 (αίτηση του Bundessozialgericht για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως): Edmund Thelen κατά Bundesanstalt für Arbeit («Κοινωνική ασφάλιση — Άρθρα 6 και 7 του κανονισμού (ΕΟΚ) 1408/71 — Δυνατότητα εφαρμογής συμβάσεως μεταξύ κρατών μελών για την ασφάλιση ανεργίας»)	5
2001/C 28/09	Απόφαση του Δικαστηρίου (πέμπτο τμήμα) της 9ης Νοεμβρίου 2000 στην υπόθεση C-126/99 (αίτηση του Pretore di Torino για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως): Roberto Vitari κατά Ευρωπαϊκού Ιδρύματος Επαγγελματικής Εκπαίδευσως («Τοπικοί υπάλληλοι — Άρθρο 79 του Καθεστώτος που εφαρμόζεται επί του Λοιπού Προσωπικού — Σύμβαση εργασίας ορισμένου χρόνου — Μετατροπή σε σύμβαση εργασίας αορίστου χρόνου — Δυνατότητα εφαρμογής της εθνικής νομοθεσίας»)	5
2001/C 28/10	Απόφαση του Δικαστηρίου (πέμπτο τμήμα) της 9ης Νοεμβρίου 2000 στην υπόθεση C-148/99: Ηνωμένο Βασίλειο της Μεγάλης Βρετανίας και Βόρειας Ιρλανδίας κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων («ΕΓΤΠΕ — Εκκαθάριση λογαριασμών — Οικονομικό έτος 1995 — Κανονισμός (ΕΟΚ) 1164/89 — Ενίσχυση για το κλωστικό λινάρι και την κάνναβη»)	6
2001/C 28/11	Απόφαση του Δικαστηρίου (πέμπτο τμήμα) της 9ης Νοεμβρίου 2000 στην υπόθεση C-207/99 P: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Claudine Hamptaux («Αίτηση αναίρεσεως — Υπάλληλοι — Προαγωγή — Συγκριτική εξέταση των προσόντων»)	6
2001/C 28/12	Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 9ης Νοεμβρίου 2000 στην υπόθεση C-356/99: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Hitesys SpA («Ρήτρα διαιτησίας — Μη εκτέλεση συμβάσεως — Αναζήτηση των προκαταβληθέντων ποσών — Ερήμην διαδικασία»)	7
2001/C 28/13	Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 14ης Νοεμβρίου 2000 στην υπόθεση C-142/99 (αίτηση του Tribunal de première instance de Tournai για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως): Floridienne SA, Berginvest SA κατά État belge («Έκτη οδηγία ΦΠΑ — Έκπτωση του καταβληθέντος επί των εισροών φόρου — Επιχείρηση υποκειμένη για μέρος μόνον των πράξεών της — Αναλογική έκπτωση — Υπολογισμός — Εταιρία holding εισπράττουσα από τις θυγατρικές της μερίσματα μετοχών και τόκους δανείων — Ανάμιξη στη διαχείριση των θυγατρικών»)	7

2001/C 28/14	Απόφαση του Δικαστηρίου (έκτο τμήμα) της 16ης Νοεμβρίου 2000 στην υπόθεση C-214/98: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Ελληνικής Δημοκρατίας («Παράβαση κράτους μέλους — Μη μεταφορά ορισμένων διατάξεων της οδηγίας 93/118/ΕΚ στην εσωτερική έννομη τάξη»)	8
2001/C 28/15	Απόφαση του Δικαστηρίου (πέμπτο τμήμα) της 16ης Νοεμβρίου 2000 στην υπόθεση C-248/98 P: NV Koninklijke KNP BT κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων («Αίτηση αναίρεσως — Ανταγωνισμός — Άρθρο 85, παράγραφος 1, της Συνθήκης ΕΚ (νυν άρθρο 81, παράγραφος 1, ΕΚ) — Πρόστιμο — Αιτιολογία — Αρμοδιότητα πλήρους δικαιοδοσίας»)	9
2001/C 28/16	Απόφαση του Δικαστηρίου (πέμπτο τμήμα) της 16ης Νοεμβρίου 2000 στην υπόθεση C-279/98 P: Cascades SA κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων («Αίτηση αναίρεσως — Ανταγωνισμός — Άρθρο 85, παράγραφος 1, της Συνθήκης ΕΚ (νυν άρθρο 81, παράγραφος 1, ΕΚ) — Καταλογιστόν της παραβατικής συμπεριφοράς — Πρόστιμο — Αιτιολογία — Αρχή της απαγορεύσεως των διακρίσεων»)	9
2001/C 28/17	Απόφαση του Δικαστηρίου (πέμπτο τμήμα) της 16ης Νοεμβρίου 2000 στην υπόθεση C-280/98 P: Moritz J. Weig GmbH & Co. KG κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων («Αίτηση αναίρεσως — Ανταγωνισμός — Άρθρο 85, παράγραφος 1, της Συνθήκης ΕΚ (νυν άρθρο 81, παράγραφος 1, ΕΚ) — Πρόστιμο — Επιμέτρηση — Αιτιολογία — Ελαφρυντικές περιστάσεις»)	10
2001/C 28/18	Υπόθεση C-388/00: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως που υπέβαλε ο Giudice di Pace di Genova, με διάταξη της 16ης Οκτωβρίου 2000, στο πλαίσιο της υποθέσεως Radiosistemi S.r.L κατά Νομάρχη Γένοβας	10
2001/C 28/19	Υπόθεση C-396/00: Προσφυγή της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά της Ιταλικής Δημοκρατίας, που ασκήθηκε στις 26 Οκτωβρίου 2000	11
2001/C 28/20	Υπόθεση C-398/00: Προσφυγή του Βασιλείου της Ισπανίας κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, ασκηθείσα στις 30 Οκτωβρίου 2000	11
2001/C 28/21	Υπόθεση C-404/00: Προσφυγή της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά του Βασιλείου της Ισπανίας που ασκήθηκε στις 7 Νοεμβρίου 2000	12
2001/C 28/22	Υπόθεση C-407/00: Προσφυγή της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά της Δημοκρατίας της Αυστρίας που ασκήθηκε στις 8 Νοεμβρίου 2000	13
2001/C 28/23	Υπόθεση C-408/00: Προσφυγή της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά της Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας που ασκήθηκε στις 8 Νοεμβρίου 2000	13
2001/C 28/24	Υπόθεση C-409/00: Προσφυγή του Βασιλείου της Ισπανίας κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων που ασκήθηκε στις 10 Νοεμβρίου 2000	13
2001/C 28/25	Υπόθεση C-410/00: Προσφυγή της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά του Βασιλείου της Σουηδίας, που ασκήθηκε στις 9 Νοεμβρίου 2000	14
2001/C 28/26	Υπόθεση C-411/00: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως που υπέβαλε το Bundesvergabeamt με διάταξη της 29ης Σεπτεμβρίου 2000 στο πλαίσιο της διαδικασίας ελέγχου που ζήτησε η Felix Swoboda GesmbH κατά της Österreichische Nationalbank	15
2001/C 28/27	Υπόθεση C-412/00: Προσφυγή της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Πορτογαλικής Δημοκρατίας, που ασκήθηκε στις 10 Νοεμβρίου 2000	15
2001/C 28/28	Υπόθεση C-413/00: Προσφυγή της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά του Βασιλείου των Κάτω Χωρών που ασκήθηκε στις 9 Νοεμβρίου 2000	16

<u>Ανακοίνωση αριθ.</u>	Περιεχόμενα (συνέχεια)	Σελίδα
2001/C 28/29	Υπόθεση C-414/00: Προσφυγή της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Πορτογαλικής Δημοκρατίας, που ασκήθηκε στις 10 Νοεμβρίου 2000	16
2001/C 28/30	Υπόθεση C-415/00: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής απόφασης που υπέβαλε το Unabhängiger Verwaltungssenat Salzburg (Αυστρία) με διάταξη της 9ης Νοεμβρίου 2000, στο πλαίσιο της υποθέσεως που εκκρεμεί ενώπιόν του σε δεύτερο βαθμό και στις οποίες διάδικοι είναι ο Herbert Pflanz, ο Bürgermeister der Landeshauptstadt Salzburg (ο δήμαρχος του Salzburg), ο Grundverkehrsbeauftragter des Landes Salzburg και η Grundverkehrslandeskommission des Landes Salzburg	16
2001/C 28/31	Υπόθεση C-416/00: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής απόφασης που υπέβαλε το Tribunale civile di Padova, με διάταξη τις 16ης Οκτωβρίου 2000, στο πλαίσιο της υποθέσεως Tommaso Morellato κατά Comune di Padova (Δήμου Πάδοβας)	17
2001/C 28/32	Υπόθεση C-420/00: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής απόφασης που υπέβαλε το Unabhängiger Verwaltungssenat Salzburg (Αυστρία) με διάταξη της 31ης Οκτωβρίου 2000, στο πλαίσιο της υποθέσεως που εκκρεμεί ενώπιόν του σε δεύτερο βαθμό και στις οποίες διάδικοι είναι ο Werner Salentinig, ο Bürgermeister der Landeshauptstadt Salzburg (ο δήμαρχος του Salzburg) και ο Grundverkehrsbeauftragter des Landes Salzburg	17
2001/C 28/33	Υπόθεση C-421/00: Αίτηση εκδόσεως προδικαστικής απόφασης που υπέβαλε με διάταξη της 8ης Νοεμβρίου 2000 το Unabhängiger Verwaltungssenat für Kärnten στο πλαίσιο της υποθέσεως Bürgermeister der Landeshauptstadt Klagenfurt κατά Renate Sterbenz	18
2001/C 28/34	Υπόθεση C-422/00: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής απόφασης που υπέβαλε το VAT and Duties Tribunal, London Tribunal Centre, με διάταξη της 19ης Οκτωβρίου 2000, στην υπόθεση Capespan International plc κατά Commissioners of Customs and Excise	18
2001/C 28/35	Υπόθεση C-423/00: Προσφυγή της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά του Βασιλείου του Βελγίου που ασκήθηκε στις 16 Νοεμβρίου 2000	19
2001/C 28/36	Υπόθεση C-426/00: Αίτηση εκδόσεως προδικαστικής απόφασης που υπέβαλε με διάταξη της 15ης Νοεμβρίου 2000 το Unabhängiger Verwaltungssenat Wien στο πλαίσιο της υποθέσεως Paul Dieter Haug κατά Magistrat der Stadt Wien	19
2001/C 28/37	Υπόθεση C-427/00: Προσφυγή της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά του Ηνωμένου Βασιλείου που ασκήθηκε στις 20 Νοεμβρίου 2000	19
2001/C 28/38	Υπόθεση C-429/00: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής απόφασης που υπέβαλε ο Giudice di Pace di Genova, με διάταξη της 11ης Νοεμβρίου 2000, στο πλαίσιο της υποθέσεως Radiosistemi Srl κατά Prefetto di Genova (Νομάρχη Γένοβας)	20
2001/C 28/39	Υπόθεση C-430/00 P: Αίτηση αναιρέσεως της Anton Dürbeck GmbH, που ασκήθηκε στις 21 Νοεμβρίου 2000 κατά της απόφασης την οποία εξέδωσε το Πρωτοδικείο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (πέμπτο τμήμα) στις 19 Σεπτεμβρίου 2000 στην υπόθεση T-252/97, Anton Dürbeck GmbH κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, υποστηριζομένης από το Βασίλειο της Ισπανίας και τη Γαλλική Δημοκρατία	20
2001/C 28/40	Υπόθεση C-431/00: Προσφυγή της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Πορτογαλικής Δημοκρατίας, που ασκήθηκε στις 22 Νοεμβρίου 2000	21
2001/C 28/41	Υπόθεση C-432/00: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής απόφασης που υπέβαλε το Tribunale amministrativo regionale per la Lombardia με διάταξη της 6ης Οκτωβρίου 2000, στην υπόθεση Europetrol SpA κατά Azienda Lombarda Edilizia Residenziale Milano (A.L.E.R.) και Orion SCRL	21

<u>Ανακοίνωση αριθ.</u>	Περιεχόμενα (συνέχεια)	Σελίδα
2001/C 28/42	Υπόθεση C-434/00: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής απόφασης που υπέβαλε το Hoge Raad der Nederlanden με απόφαση της 21ης Νοεμβρίου 2000 στην ποινική δίκη κατά του G. Cuomo	22
2001/C 28/43	Υπόθεση C-439/00: Προσφυγή της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά της Γαλλικής Δημοκρατίας που ασκήθηκε στις 28 Νοεμβρίου 2000	22
2001/C 28/44	Υπόθεση C-441/00: Προσφυγή της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά του Ηνωμένου Βασιλείου Μεγάλης Βρετανίας και Βόρειας Ιρλανδίας που ασκήθηκε στις 29 Νοεμβρίου 2000	23
2001/C 28/45	Υπόθεση C-442/00: Αίτηση του Tribunal Superior de Justicia de Castilla-la Mancha, Sala de lo Social, για την έκδοση προδικαστικής απόφασης, υποβληθείσα με διάταξη της 27ης Οκτωβρίου 2000 που εκδόθηκε στην υπόθεση μεταξύ Ángel Rodríguez Caballero και Fondo de Garantía Salarial (FOGASA)	23
2001/C 28/46	Υπόθεση C-447/00: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής απόφασης που υπέβαλε το Landesgericht Salzburg (δικάζον ως εμποροδικείο) με διάταξη της 27ης Νοεμβρίου 2000 στο πλαίσιο υποθέσεως με αντικείμενο την καταχώριση της αιτούσας Holto Limited στα μητρώα εταιριών	24
2001/C 28/47	Υπόθεση C-448/00: Αίτηση αναίρεσεως που άσκησε στις 4 Δεκεμβρίου 2000 η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά της αποφάσεως του δευτέρου πενταμελούς τμήματος του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, της 27ης Σεπτεμβρίου 2000 στην υπόθεση T-184/97 μεταξύ BP Chemicals Ltd και Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, υποστηριζόμενης από τη Γαλλική Δημοκρατία, η οποία ακύρωσε την απόφαση SG(97)D/3266 της Επιτροπής της 9ης Απριλίου 1997 σχετικά με καθεστώς ενισχύσεων στα γαλλικά βιοκαύσιμα, κατά μέρος που αναφέρεται στα μέτρα τα οποία διέπουν τον τομέα του μεθυλο-τερσιο-βουτυλαιθέρα (MTBE)	24
ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ		
2001/C 28/48	Τροποποιήσεις του Κανονισμού Διαδικασίας του Πρωτοδικείου με σκοπό την επιτάχυνση των διαδικασιών	26
2001/C 28/49	Υπόθεση T-351/00: Προσφυγή του Hubert Huygens κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, που ασκήθηκε στις 20 Νοεμβρίου 2000	27
2001/C 28/50	Υπόθεση T-353/00: Προσφυγή του Jean-Marie Le Pen κατά Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου που ασκήθηκε την 21η Νοεμβρίου 2000	27
2001/C 28/51	Υπόθεση T-355/00: Προσφυγή της Daimler Chrysler AG κατά του Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της εσωτερικής αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα), που ασκήθηκε στις 24 Νοεμβρίου 2000	28
2001/C 28/52	Υπόθεση T-356/00: Προσφυγή της Daimler Chrysler AG κατά του Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της εσωτερικής αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα), που ασκήθηκε στις 24 Νοεμβρίου 2000	28
2001/C 28/53	Υπόθεση T-358/00: Προσφυγή της Daimler Chrysler AG κατά του Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της εσωτερικής αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα), που ασκήθηκε στις 24 Νοεμβρίου 2000	29
2001/C 28/54	Υπόθεση T-365/00: Προσφυγή της Alsace International Car Service (A.I.C.S.) κατά Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου που ασκήθηκε στις 29 Νοεμβρίου 2000	29

I

(Ανακοινώσεις)

ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ

ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

(πρώτο τμήμα)

της 19ης Οκτωβρίου 2000

στην υπόθεση C-155/99 (αίτηση του Pretore di Treviso, sezione distaccata di Oderzo για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως): Giuseppe Busolin κ.λπ. κατά Ispettorato Centrale Repressione Frodi — Ufficio di Conegliano — Ministero delle Risorse agricole, alimentari e forestali⁽¹⁾)

(«Γεωργία — Κοινή οργάνωση γεωργικών αγορών — Αμπελοοινική αγορά — Καθεστώς υποχρεωτικής αποστάξεως»)

(2001/C 28/01)

(Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική)

(Προσωρινή μετάφραση· η οριστική μετάφραση θα δημοσιευθεί στη «Συλλογή της Νομολογίας»)

Στην υπόθεση C-155/99, με αντικείμενο αίτηση του Pretore di Treviso, sezione distaccata di Oderzo (Ιταλία) προς το Δικαστήριο, κατ' εφαρμογήν του άρθρου 177 της Συνθήκης ΕΚ (νυν άρθρου 234 ΕΚ), με την οποία ζητήθηκε, στο πλαίσιο της διαφοράς που εκκρεμεί ενώπιον του δικαστηρίου αυτού μεταξύ Giuseppe Busolin κ.λπ. και Ispettorato Centrale Repressione Frodi — Ufficio di Conegliano — Ministero delle Risorse agricole, alimentari e forestali, η έκδοση προδικαστικής αποφάσεως ως προς το κύρος του άρθρου 39, παράγραφοι 3, 4 και 11, του κανονισμού (ΕΟΚ) 822/87 του Συμβουλίου, της 16ης Μαρτίου 1987, για την κοινή οργάνωση της αμπελοοινικής αγοράς (ΕΕ L 84, σ. 1), όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό (ΕΟΚ) 1566/93 του Συμβουλίου, της 14ης Ιουνίου 1993 (ΕΕ L 154, σ. 39), καθώς και του κανονισμού (ΕΚ) 343/94 της Επιτροπής, της 15ης Φεβρουαρίου 1994, για το άνοιγμα υποχρεωτικής αποστάξεως που προβλέπεται στο άρθρο 39 του κανονισμού 822/87 και για την παρέκκλιση ορισμένων σχετικών λεπτομερειών εφαρμογής για την περίοδο 1993/94 (ΕΕ L 44, σ. 9), το Δικαστήριο (πρώτο τμήμα), συγκείμενο από τους M. Wathelet, πρόεδρο τμήματος, A. La Pergola, και P. Jann (εισηγητή), δικαστές, γενικός εισαγγελέας: Γ. Κοσμάς, γραμματέας: D. Louterman-Hubeau, κύρια υπάλληλος διοικήσεως, εξέδωσε στις 19 Οκτωβρίου 2000 απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

Από την εξέταση των υποβληθέντων ερωτημάτων δεν προέκυψε κανένα στοιχείο ικανό να θίξει το κύρος του άρθρου 39, παράγραφοι 3, 4, και 11, του κανονισμού (ΕΟΚ) 822/87 του Συμβουλίου, της 16ης Μαρτίου 1987, για την κοινή οργάνωση της αμπελοοινικής αγοράς, όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό (ΕΟΚ) 1566/93 του Συμβουλίου, της 14ης Ιουνίου, καθώς και του κανονισμού (ΕΚ) 343/94 της Επιτροπής, της 15ης Φεβρουαρίου 1994, για το άνοιγμα υποχρεωτικής αποστάξεως που προβλέπεται στο άρθρο 39 του κανονισμού 822/87 και για την παρέκκλιση ορισμένων σχετικών λεπτομερειών εφαρμογής για την περίοδο 1993/94.

⁽¹⁾ ΕΕ C 204 της 17.7.1999.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

(πρώτο τμήμα)

της 17ης Νοεμβρίου 2000

στην υπόθεση C-168/98: Μεγάλο Δουκάτο του Λουξεμβούργου κατά Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ενώσεως⁽¹⁾)

(«Προσφυγή ακυρώσεως — Ελευθερία εγκαταστάσεως — Αμοιβαία αναγνώριση των διπλωμάτων — Εναρμόνιση — Υποχρέωση αιτιολογήσεως — Οδηγία 98/5/ΕΚ — Μόνιμη άσκηση του δικηγορικού επαγγέλματος σε κράτος μέλος διάφορου εκείνου στο οποίο αποκτήθηκε ο επαγγελματικός τίτλος»)

(2001/C 28/02)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική)

(Προσωρινή μετάφραση· η οριστική μετάφραση θα δημοσιευθεί στη «Συλλογή της Νομολογίας»)

Στην υπόθεση C-168/98, Μεγάλο Δουκάτο του Λουξεμβούργου (εκπρόσωποι: αρχικά N. Schmit, στη συνέχεια P. Steinmetz,

επικουρούμενοι από τον J. Welter) κατά Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου (εκπρόσωποι: αρχικά C. Pennera και A. Baas, στη συνέχεια C. Pennera και J. Sant'Anna) και Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης (εκπρόσωποι: C. Giorgi και F. Anton), υποστηριζόμενων από το Βασίλειο της Ισπανίας (εκπρόσωπος: M. López-Monís Gallego), από το Βασίλειο των Κάτω Χωρών (εκπρόσωπος: M. A. Fierstra), από το Ηνωμένο Βασίλειο της Μεγάλης Βρετανίας και Βόρειας Ιρλανδίας (εκπρόσωπος: J. E. Collins, επικουρούμενος από τον D. Anderson) και από την Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: A. Caeiro και B. Mongin), με αντικείμενο αίτηση ακυρώσεως της οδηγίας 98/5/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 16ης Φεβρουαρίου 1998, για τη διευκόλυνση της μόνιμης άσκησης του δικηγορικού επαγγέλματος σε κράτος μέλος διάφορο εκείνου στο οποίο αποκτήθηκε ο επαγγελματικός τίτλος (ΕΕ L 77, σ. 36), το Δικαστήριο, συγκείμενο από τους G. C. Rodríguez Iglesias, Πρόεδρο, C. Gulmann (εισηγητή), A. La Pergola, M. Wathelet και B. Σκουρή, προέδρους τμήματος, D. A. O. Edward, J.-P. Puissochet, P. Jann, L. Sevón, R. Schintgen, και F. Macken, δικαστές, γενικός εισαγγελέας: D. Ruiz-Jarabo Colomer, γραμματέας: H. von Holstein, βοηθός γραμματέας, εξέδωσε στις 7 Νοεμβρίου 2000 απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Καταδικάζει το Μεγάλο Δουκάτο του Λουξεμβούργου στα δικαστικά έξοδα.
- 3) Το Βασίλειο της Ισπανίας, το Βασίλειο των Κάτω Χωρών, το Ηνωμένο Βασίλειο της Μεγάλης Βρετανίας και Βόρειας Ιρλανδίας καθώς και η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων θα φέρουν τα έξοδά τους.

(¹) ΕΕ C 209 της 4.7.1998.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

της 7ης Νοεμβρίου 2000

στην υπόθεση C-312/98 (αίτηση του Bundesgerichtshof για την έκδοση προδικαστικής απόφασης): Schutzverband gegen Unwesen in der Wirtschaft eV κατά Warsteiner Brauerei Haus Cramer GmbH & Co. KG (¹)

(«Προστασία των γεωγραφικών ενδείξεων και των ονομασιών προελεύσεως — Κανονισμός (ΕΟΚ) 2081/92 — Πεδίο εφαρμογής — Εθνική ρύθμιση που απαγορεύει την ενέχουσα κίνδυνο παραπλανήσεως χρήση των καλυμμένων “απλών” ενδείξεων γεωγραφικής προελεύσεως»)

(2001/C 28/03)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική)

(Προσωρινή μετάφραση· η οριστική μετάφραση θα δημοσιευθεί στη «Συλλογή της Νομολογίας»)

Στην υπόθεση C-312/98, με αντικείμενο αίτηση του Bundesgerichtshof (Γερμανία) προς το Δικαστήριο, κατ' εφαρ-

μογήν του άρθρου 177 της Συνθήκης ΕΚ (νυν άρθρου 234 ΕΚ) με την οποία ζητήθηκε, στο πλαίσιο της διαφοράς που εκκρεμεί ενώπιον του δικαστηρίου αυτού μεταξύ Schutzverband gegen Unwesen in der Wirtschaft eV και Warsteiner Brauerei Haus Cramer GmbH & Co. KG, η έκδοση προδικαστικής απόφασης ως προς την ερμηνεία του κανονισμού (ΕΟΚ) 2081/92 του Συμβουλίου, της 14ης Ιουλίου 1992, για την προστασία των γεωγραφικών ενδείξεων και των ονομασιών προέλευσης των γεωργικών προϊόντων και των τροφίμων (ΕΕ L 208, σ. 1), το Δικαστήριο, συγκείμενο από τους G. C. Rodríguez Iglesias, Πρόεδρο, C. Gulmann, A. La Pergola, M. Wathelet και B. Σκουρή, προέδρους τμήματος, D. A. O. Edward, J.-P. Puissochet, P. Jann, L. Sevón, R. Schintgen (εισηγητή) και την F. Macken, δικαστές, γενικός εισαγγελέας: F. G. Jacobs, γραμματέας: H. A. Rühl, κύριος υπάλληλος διοικήσεως, εξέδωσε στις 7 Νοεμβρίου 2000 απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

Η εφαρμογή εθνικής ρυθμίσεως η οποία απαγορεύει την ενέχουσα κίνδυνο παραπλανήσεως χρήση μιας ενδείξεως γεωγραφικής προελεύσεως στην περίπτωση της οποίας δεν υπάρχει καμία σχέση μεταξύ των χαρακτηριστικών του προϊόντος και της γεωγραφικής του προελεύσεως δεν αντιβαίνει προς τον κανονισμό (ΕΟΚ) 2081/92 του Συμβουλίου, της 14ης Ιουλίου 1992, για την προστασία των γεωγραφικών ενδείξεων και των ονομασιών προέλευσης των γεωργικών προϊόντων και των τροφίμων.

(¹) ΕΕ C 327 της 24.10.1998.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

της 7ης Νοεμβρίου 2000

στην υπόθεση C-371/98 [αίτηση του High Court of Justice (England & Wales), Queen's Bench Division (Divisional Court), για την έκδοση προδικαστικής απόφασης]: The Queen κατά Secretary of State for the Environment, Transport and the Regions (¹)

(«Οδηγία 92/43/ΕΟΚ — Διατήρηση των φυσικών οικότοπων καθώς και της άγριας πανίδας και χλωρίδας — Οριοθέτηση των τόπων που μπορούν να χαρακτηρισθούν ως ειδικές ζώνες διατηρήσεως — Εξουσία εκτιμήσεως των κρατών μελών — Οικονομικοί και κοινωνικοί λόγοι — Εκβολή του ποταμού Severn»)

(2001/C 28/04)

(Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική)

(Προσωρινή μετάφραση· η οριστική μετάφραση θα δημοσιευθεί στη «Συλλογή της Νομολογίας»)

Στην υπόθεση C-371/98, με αντικείμενο αίτηση του High Court of Justice (England & Wales), Queen's Bench Division (Divisional Court) (Ηνωμένο Βασίλειο), προς το Δικαστήριο, κατ' εφαρμογήν

του άρθρου 177 της Συνθήκης ΕΚ (νυν άρθρου 234 ΕΚ), με την οποία ζητήθηκε, στο πλαίσιο της διαφοράς που εκκρεμεί ενώπιον αυτού του δικαστηρίου μεταξύ The Queen και Secretary of State for the Environment, Transport and the Regions, ex parte: First Corporate Shipping Ltd, παρισταμένων των: World Wide Fund for Nature UK (WWF) και Avon Wildlife Trust, η έκδοση προδικαστικής απόφασης ως προς την ερμηνεία των άρθρων 2, παράγραφος 3, και 4, παράγραφος 1, της οδηγίας 92/43/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 21ης Μαΐου 1992, για τη διατήρηση των φυσικών οικοτόπων καθώς και της άγριας πανίδας και χλωρίδας (ΕΕ L 206, σ. 7), το Δικαστήριο, συγκείμενο από τους G. C. Rodríguez Iglesias, Πρόεδρο, C. Gulmann (εισηγητή), M. Wathelet και B. Σκουρή, προέδρους τμήματος, D. A. O. Edward, J.-P. Puissochet, P. Jann, L. Sevón, και R. Schintgen, δικαστές, γενικός εισαγγελέας: P. Léger, γραμματέας: H. A. Rühl, κύριος υπάλληλος διοικήσεως, εξέδωσε στις 7 Νοεμβρίου 2000 απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

Το άρθρο 4, παράγραφος 1, της οδηγίας 92/43/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 21ης Μαΐου 1992, για τη διατήρηση των φυσικών οικοτόπων καθώς και της άγριας πανίδας και χλωρίδας, έχει την έννοια ότι ένα κράτος μέλος δεν μπορεί να λαμβάνει υπόψη τους τις οικονομικές, κοινωνικές και πολιτιστικές απαιτήσεις, καθώς και τις περιφερειακές και τοπικές ιδιομορφίες, τις οποίες αναφέρει το άρθρο 2, παράγραφος 3, της εν λόγω οδηγίας, κατά την επιλογή και την οριοθέτηση των τόπων που πρέπει να προτείνει στην Επιτροπή ως τόπους δυναμένους να χαρακτηρίσουν κοινοτικής σημασίας.

(¹) ΕΕ C 397 της 19.12.1998.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

(πέμπτο τμήμα)

της 9ης Νοεμβρίου 2000

στην υπόθεση C-357/98 [(αίτηση του Court of Appeal (England & Wales) για την έκδοση προδικαστικής απόφασης]: The Queen κατά Secretary of State for the Home Department, ex parte: Nana Yaa Konadu Yiadom (¹)

(«Ελεύθερη κυκλοφορία των προσώπων — Παρεκκλίσεις — Απόφασεις αφορώσες τον έλεγχο των αλλοδαπών — Προσωρινή άδεια εισόδου — Δικαστικές εγγυήσεις — Προσφυγές — Άρθρα 8 και 9 της οδηγίας 64/221/ΕΟΚ»)

(2001/C 28/05)

(Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική)

(Προσωρινή μετάφραση· η οριστική θα δημοσιευθεί στη «Συλλογή της Νομολογίας του Δικαστηρίου»)

Στην υπόθεση C-357/98, με αντικείμενο αίτηση του Court of Appeal (England & Wales) (Ηνωμένο Βασίλειο) προς το Δικαστή-

ριο, κατ' εφαρμογήν του άρθρου 177 της Συνθήκης ΕΚ (νυν άρθρου 234 ΕΚ), με την οποία ζητήθηκε, στο πλαίσιο της διαφοράς που εκκρεμεί ενώπιον του αιτούντος δικαστηρίου μεταξύ The Queen και Secretary of State for the Home Department, ex parte: Nana Yaa Konadu Yiadom, η έκδοση προδικαστικής απόφασης ως προς την ερμηνεία των άρθρων 8 και 9 της οδηγίας 64/221/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 25ης Φεβρουαρίου 1964, περί του συντονισμού των ειδικών μέτρων για τη διακίνηση και τη διαμονή αλλοδαπών, τα οποία δικαιολογούνται για λόγους δημοσίας τάξεως, δημοσίας ασφαλείας ή δημοσίας υγείας (ΕΕ ειδ. έκδ. 05/001, σ. 16), το Δικαστήριο (πέμπτο τμήμα), συγκείμενο από τους M. Wathelet, πρόεδρο του πρώτου τμήματος, προεδρεύοντα του πέμπτου τμήματος, D. A. O. Edward και L. Sevón (εισηγητή), δικαστές, γενικός εισαγγελέας: P. Léger, γραμματέας: L. Hewlett, υπάλληλος διοικήσεως, εξέδωσε στις 9 Νοεμβρίου 2000 απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

Τα άρθρα 8 και 9 της οδηγίας 64/221/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 25ης Φεβρουαρίου 1964, περί του συντονισμού των ειδικών μέτρων για τη διακίνηση και τη διαμονή αλλοδαπών, τα οποία δικαιολογούνται για λόγους δημοσίας τάξεως, δημοσίας ασφαλείας ή δημοσίας υγείας, πρέπει να ερμηνευθούν υπό την έννοια ότι δεν μπορεί να χαρακτηρίζεται απόφαση περί εισόδου, όπως νοείται κατά το εν λόγω άρθρο 8, η απόφαση που έλαβαν οι αρχές κράτους μέλους με την οποία αρνούνται σε κοινοτικό υπήκοο, στερούμενο τίτλο διαμονής, το δικαίωμα εισόδου στην επικράτεια, σε περίπτωση όπως εκείνη της κύριας δίκης, όπου στον ενδιαφερόμενο επιτράπη προσωρινά η είσοδος στην εν λόγω επικράτεια, εν αναμονή της απόφασης που πρέπει να ληφθεί μετά τις έρευνες που είναι αναγκαίες προς εξέταση του φακέλου του, και έτσι παρέμεινε επί επτά σχεδόν μήνες στην επικράτεια αυτή προτού του κοινοποιηθεί η εν λόγω απόφαση, αφού ο υπήκοος αυτός πρέπει να μπορεί να απολαύει των διαδικαστικών εγγυήσεων του άρθρου 9 της οδηγίας 64/221.

Ο χρόνος που παρήλθε μετά την απόφαση της αρμοδίας αρχής λόγω ασκήσεως δικαστικής προσφυγής με ανασταλτικό αποτέλεσμα, αφενός, και η άδεια ασκήσεως επαγγέλματος εν αναμονή εκδικάσεως της προσφυγής αυτής, αφετέρου, δεν μπορούν να έχουν επίπτωση στον χαρακτηρισμό της εν λόγω απόφασης εν όψει της οδηγίας 64/221.

(¹) ΕΕ C 358 της 21.11.1998.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

(πέμπτο τμήμα)

της 9ης Νοεμβρίου 2000

στην υπόθεση C-381/98 [(αίτηση του Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως]: Ingmar GB Ltd κατά Eaton Leonard Technologies Inc. ⁽¹⁾)

(«Οδηγία 86/653/ΕΟΚ — Ανεξάρτητος εμπορικός αντιπρόσωπος ασκών τη δραστηριότητά του εντός κρατών μελών — Αντιπροσωπευόμενος εγκατεστημένος εντός τρίτης χώρας — Ρήτρα υποβάλλουσα τη σύμβαση αντιπροσωπείας στο δίκαιο της χώρας εγκαταστάσεως του αντιπροσωπευομένου»)

(2001/C 28/06)

(Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική)

(Προσωρινή μετάφραση· η οριστική θα δημοσιευθεί στη «Συλλογή της Νομολογίας του Δικαστηρίου»)

Στην υπόθεση C-381/98, με αντικείμενο αίτηση του Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division) (Ηνωμένο Βασίλειο) προς το Δικαστήριο, κατ' εφαρμογήν του άρθρου 177 της Συνθήκης ΕΚ (νυν άρθρου 234 ΕΚ), με την οποία ζητήθηκε, στο πλαίσιο της διαφοράς που εκκρεμεί ενώπιον του αιτούντος δικαστηρίου μεταξύ Ingmar GB Ltd και Eaton Leonard Technologies Inc., η έκδοση προδικαστικής αποφάσεως ως προς την ερμηνεία της οδηγίας 86/653/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 18ης Δεκεμβρίου 1986, για τον συντονισμό των δικαίων των κρατών μελών όσον αφορά τους εμπορικούς αντιπροσώπους (ανεξάρτητους επαγγελματίες) (ΕΕ L 382, σ. 17), το Δικαστήριο (πέμπτο τμήμα), συγκείμενο από τους M. Wathelet, πρόεδρο του πρώτου τμήματος και προεδρεύοντα του πέμπτου τμήματος, D. A. O. Edward και P. Jann (εισηγητή), δικαστές, γενικός εισαγγελέας: P. Léger, γραμματέας: L. Hewlett, υπάλληλος διοικήσεως, εξέδωσε στις 9 Νοεμβρίου 2000 απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

Τα άρθρα 17 και 18 της οδηγίας 86/653/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 18ης Δεκεμβρίου 1986, για τον συντονισμό των δικαίων των κρατών μελών όσον αφορά τους εμπορικούς αντιπροσώπους (ανεξάρτητους επαγγελματίες), τα οποία εγγυώνται ορισμένα δικαιώματα του εμπορικού αντιπροσώπου μετά τη λήξη της συμβάσεως αντιπροσωπείας, πρέπει να τυχάνουν οσάκις ο εμπορικός αντιπρόσωπος άσκησε τη δραστηριότητά του εντός κρατών μελών και μολοντί, αφενός, ο αντιπροσωπευόμενος είναι εγκατεστημένος εντός τρίτης χώρας και, αφετέρου, δυνάμει ρήτρας της συμβάσεως, η τελευταία αυτή διέπεται από το δίκαιο της εν λόγω χώρας.

(¹) ΕΕ C 397 της 19.12.1998.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

(πέμπτο τμήμα)

της 9ης Νοεμβρίου 2000

στην υπόθεση C-387/98 (αίτηση του Hoge Raad der Nederlanden για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως): Coreck Maritime GmbH κατά Handelsveem BV κ.λπ. ⁽¹⁾)

(«Σύμβαση των Βρυξελλών — Άρθρο 17 — Ρήτρα απονομής διεθνούς δικαιοδοσίας — Τυπικές προϋποθέσεις — Αποτελέσματα»)

(2001/C 28/07)

(Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική)

(Προσωρινή μετάφραση· η οριστική θα δημοσιευθεί στη «Συλλογή της Νομολογίας του Δικαστηρίου»)

Στην υπόθεση C-387/98, με αντικείμενο αίτηση του Hoge Raad der Nederlanden (Κάτω Χώρες) προς το Δικαστήριο, κατ' εφαρμογήν του Πρωτοκόλλου της 3ης Ιουνίου 1971 για την ερμηνεία από το Δικαστήριο της Συμβάσεως της 27ης Σεπτεμβρίου 1968 για τη διεθνή δικαιοδοσία και την εκτέλεση αποφάσεων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις, με την οποία ζητήθηκε, στο πλαίσιο της διαφοράς που εκκρεμεί ενώπιον του αιτούντος δικαστηρίου μεταξύ Coreck Maritime GmbH και Handelsveem BV κ.λπ., η έκδοση προδικαστικής αποφάσεως ως προς την ερμηνεία του άρθρου 17, πρώτο εδάφιο, της προαναφερθείσας Συμβάσεως της 27ης Σεπτεμβρίου 1968 (ΕΕ 1982, L 388, σ. 7), όπως τροποποιήθηκε με τη Σύμβαση της 9ης Οκτωβρίου 1978 για την προσχώρηση του Βασιλείου της Δανίας, της Ιρλανδίας και του Ηνωμένου Βασιλείου της Μεγάλης Βρετανίας και Βορείου Ιρλανδίας (ΕΕ 1982, L 388, σ. 24), με τη Σύμβαση της 25ης Οκτωβρίου 1982 για την προσχώρηση της Ελληνικής Δημοκρατίας (ΕΕ 1982, L 388, σ. 1) και με τη Σύμβαση της 26ης Μαΐου 1989 για την προσχώρηση του Βασιλείου της Ισπανίας και της Πορτογαλικής Δημοκρατίας (ΕΕ 1989, L 285, σ. 1), το Δικαστήριο (πέμπτο τμήμα), συγκείμενο από τους D. A. O. Edward, προεδρεύοντα του πέμπτου τμήματος, P. Jann (εισηγητή) και L. Sevón, δικαστές, γενικός εισαγγελέας: S. Alber, γραμματέας: H. von Holstein, βοηθός γραμματέας: εξέδωσε στις 9 Νοεμβρίου 2000 απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

Το άρθρο 17, πρώτο εδάφιο, της Συμβάσεως της 27ης Σεπτεμβρίου 1968 για τη διεθνή δικαιοδοσία και την εκτέλεση αποφάσεων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις, όπως τροποποιήθηκε με τη Σύμβαση της 9ης Οκτωβρίου 1978 για την προσχώρηση του Βασιλείου της Δανίας, της Ιρλανδίας και του Ηνωμένου Βασιλείου της Μεγάλης Βρετανίας και Βορείου Ιρλανδίας, με τη Σύμβαση της 25ης Οκτωβρίου 1982 για την προσχώρηση της Ελληνικής Δημοκρατίας και με τη Σύμβαση της 26ης Μαΐου 1989 για την προσχώρηση του Βασιλείου της Ισπανίας και της Πορτογαλικής Δημοκρατίας, πρέπει να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι:

- 1) Δεν απαιτεί να είναι κατά τέτοιον τρόπο διατυπωμένη η ρήτρα απονομής διεθνούς δικαιοδοσίας ώστε μόνον από το κείμενό της να μπορεί να προσδιοριστεί το δικαστήριο που έχει διεθνή δικαιοδοσία. Είναι αρκετό η ρήτρα να προσδιορίζει τα αντικειμενικά στοιχεία ως προς τα οποία τα μέρη ήλθαν σε συμφωνία για να επιλέξουν το δικαστήριο ή τα δικαστήρια στα οποία θέλουν να υποβάλουν τις διαφορές τους που έχουν ανακύψει ή θα ανακύψουν. Τα στοιχεία αυτά, τα οποία πρέπει να είναι αρκούντως ακριβή για να παρέχουν στον δικάζοντα δικαστή τη δυνατότητα να καθορίσει αν έχει διεθνή δικαιοδοσία, μπορούν εν ανάγκη να συγκεκριμενοποιηθούν από τις ιδιαίτερες περιστάσεις της υποθέσεως.
- 2) Έχει εφαρμογή μόνον όταν, αφενός, τουλάχιστον το ένα από τα μέρη της αρχικής συμφωνίας έχει την κατοικία του στο έδαφος συμβαλλόμενου κράτους και όταν, αφετέρου, τα μέρη συμφωνούν να φέρουν τις διαφορές τους ενώπιον δικαστηρίου ή δικαστηρίων συμβαλλόμενου κράτους.
- 3) Η ρήτρα απονομής διεθνούς δικαιοδοσίας, η οποία συνομολογήθηκε μεταξύ μεταφορέα και φορτωτή και περιελήφθη σε φορτωτική, παράγει τα αποτελέσματά της έναντι του τρίτου κομιστή της φορτωτικής αρκεί, όταν αυτός απέκτησε τη φορτωτική, να διαδέχθηκε βάσει του εφαρμοστέου εθνικού δικαίου των φορτωτή στα δικαιώματα και στις υποχρεώσεις του. Αν δεν συνέβη αυτό, πρέπει να εξακριβωθεί η συγκατάθεσή του για την εν λόγω ρήτρα, λαμβανομένων υπόψη των επιταγών του άρθρου 17, πρώτο εδάφιο, της ως άνω τροποποιημένης Συμβάσεως.

(¹) ΕΕ C 397 της 19.12.1998.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

(έκτο τμήμα)

της 9ης Νοεμβρίου 2000

στην υπόθεση C-75/99 (αίτηση του Bundessozialgericht για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως): Edmund Thelen κατά Bundesanstalt für Arbeit (¹)

(«Κοινωνική ασφάλιση — Άρθρα 6 και 7 του κανονισμού (ΕΟΚ) 1408/71 — Δυνατότητα εφαρμογής συμβάσεως μεταξύ κρατών μελών για την ασφάλιση ανεργίας»)

(2001/C 28/08)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική)

(Προσωρινή μετάφραση· η οριστική θα δημοσιευθεί στη «Συλλογή της Νομολογίας του Δικαστηρίου»)

Στην υπόθεση C-75/99, με αντικείμενο αίτηση του Bundessozialgericht (Γερμανία) προς το Δικαστήριο, κατ' εφαρμογήν του άρθρου 177 της Συνθήκης ΕΚ (νυν άρθρου 234 ΕΚ), με την οποία ζητήθηκε, στο πλαίσιο της διαφοράς που εκκρεμεί ενώπιον του αιτούντος δικαστηρίου μεταξύ Edmund Thelen και Bundesanstalt für Arbeit, η έκδοση προδικαστικής αποφάσεως ως

προς την ερμηνεία των άρθρων 6 και 7 του κανονισμού (ΕΟΚ) 1408/71 του Συμβουλίου, της 14ης Ιουνίου 1971, περί εφαρμογής των συστημάτων κοινωνικής ασφαλίσεως στους μισθωτούς, στους μη μισθωτούς και στα μέλη των οικογενειών τους που διακινούνται εντός της Κοινότητας, όπως τροποποιήθηκε και ενημερώθηκε με τον κανονισμό (ΕΟΚ) 2001/83 του Συμβουλίου, της 2ας Ιουνίου 1983 (ΕΕ L 230, σ. 6), ο οποίος τροποποιήθηκε με τον κανονισμό (ΕΟΚ) 2332/89 του Συμβουλίου, της 18ης Ιουλίου 1989 (ΕΕ L 224, σ. 1), το Δικαστήριο (έκτο τμήμα), συγκείμενο από τους C. Gulmann, πρόεδρο τμήματος, B. Σκουρή, J.-P. Puissochet (εισηγητή), R. Schintgen και F. Macken, δικαστές, γενικός εισαγγελέας: J. Mischo, γραμματέας: R. Grass, εξέδωσε στις 9 Νοεμβρίου 2000 απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

Τα άρθρα 6 και 7 του κανονισμού (ΕΟΚ) 1408/71 του Συμβουλίου, της 14ης Ιουνίου 1971, περί εφαρμογής των συστημάτων κοινωνικής ασφαλίσεως στους μισθωτούς, στους μη μισθωτούς και στα μέλη των οικογενειών τους που διακινούνται εντός της Κοινότητας, όπως τροποποιήθηκε και ενημερώθηκε με τον κανονισμό (ΕΟΚ) 2001/83 του Συμβουλίου, της 2ας Ιουνίου 1983, ο οποίος τροποποιήθηκε με τον κανονισμό (ΕΟΚ) 2332/89 του Συμβουλίου, της 18ης Ιουλίου 1989, δεν απαγορεύουν την εφαρμογή των διατάξεων ευνοϊκότερης για τον ασφαλισμένο διακρατικής συμβάσεως στον τομέα της ασφαλίσεως ανεργίας, άπαξ ο ασφαλισμένος αυτός άσκησε το δικαίωμά του για ελεύθερη κυκλοφορία πριν από την ημερομηνία θέσεως σε ισχύ του εν λόγω κανονισμού, ακόμη κι αν, συνεπεία της περιόδου αναφοράς που καθορίστηκε από την εφαρμοστέα για τον προσδιορισμό των δικαιωμάτων του καθορίστηκε από την εφαρμοστέα για τον προσδιορισμό των δικαιωμάτων του ασφαλισμένου εθνική νομοθεσία, δεν μπορεί πλέον να γίνει επίκληση δικαιώματος παροχών βασιζόμενου καθ' ολοκληρία σε προγενέστερο της ημερομηνίας αυτής χρόνο.

(¹) ΕΕ C 121 της 1.5.1999.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

(πέμπτο τμήμα)

της 9ης Νοεμβρίου 2000

στην υπόθεση C-126/99 (αίτηση του Pretore di Torino για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως): Roberto Vitari κατά Ευρωπαϊκού Ιδρύματος Επαγγελματικής Εκπαιδεύσεως (¹)

(«Τοπικοί υπάλληλοι — Άρθρο 79 του Καθεστώτος που εφαρμόζεται επί του λοιπού Προσωπικού — Σύμβαση εργασίας ορισμένου χρόνου — Μετατροπή σε σύμβαση εργασίας αορίστου χρόνου — Δυνατότητα εφαρμογής της εθνικής νομοθεσίας»)

(2001/C 28/09)

(Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική)

(Προσωρινή μετάφραση· η οριστική θα δημοσιευθεί στη «Συλλογή της Νομολογίας του Δικαστηρίου»)

Στην υπόθεση C-126/99, με αντικείμενο αίτηση του Pretore di Torino (Ιταλία) προς το Δικαστήριο, κατ' εφαρμογήν του άρθρου

177 της Συνθήκης ΕΚ (νυν άρθρου 234 ΕΚ), με την οποία ζητήθηκε, στο πλαίσιο της διαφοράς που εκκρεμεί ενώπιον του εθνικού δικαστηρίου μεταξύ Roberto Vitari και Ευρωπαϊκού Ιδρύματος Επαγγελματικής Εκπαίδευσης, η έκδοση προδικαστικής αποφάσεως ως προς την ερμηνεία του άρθρου 79 του Καθεστώτος που εφαρμόζεται επί του Λοιπού Προσωπικού των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, το Δικαστήριο (πέμπτο τμήμα), συγκείμενο από τους A. La Pergola, πρόεδρο τμήματος, M. Wathelet (εισηγητή), D. A. O. Edward, P. Jann και L. Sevón, δικαστές, γενικός εισαγγελέας: D. Ruiz-Jarabo Colomer, γραμματέας: R. Grass, εξέδωσε στις 9 Νοεμβρίου 2000 απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

Το άρθρο 79 του Καθεστώτος που εφαρμόζεται επί του Λοιπού Προσωπικού των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων έχει την έννοια ότι δεν παρέχει στα κοινοτικά όργανα τη δυνατότητα να συνάπτουν με τοπικό υπάλληλο σύμβαση εργασίας ορισμένου χρόνου, όταν η ρύθμισή τους όσον αφορά τους όρους απασχολήσεως των τοπικών υπαλλήλων, που έχει θεσπιστεί βάσει της νομοθεσίας και των συνθηδίων του κράτους όπου υπηρετούν οι υπάλληλοι, δεν το επιτρέπει. Στο αιτούν δικαστήριο εναπόκειται να εξετάσει αν, σύμφωνα με το άρθρο 3 της ρυθμίσεως περί των όρων απασχολήσεως των τοπικών υπαλλήλων που υπηρετούν στην Ιταλία, την οποία έχει θεσπίσει η Επιτροπή, οι περιστάσεις στο πλαίσιο των οποίων συνήφθη η σύμβαση ή η φύση της επέβαλλαν να συναφθεί η σύμβαση τοπικού υπαλλήλου μεταξύ των διαδίκων της κύριας δίκης ως σύμβαση ορισμένου χρόνου. Στην αντίθετη περίπτωση, στο εν λόγω δικαστήριο εναπόκειται να μετατρέψει την εν λόγω σύμβαση σε σύμβαση εργασίας αορίστου χρόνου.

(¹) ΕΕ C 204 της 17.7.1999.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

(πέμπτο τμήμα)

της 9ης Νοεμβρίου 2000

στην υπόθεση C-148/99: Ηνωμένο Βασίλειο της Μεγάλης Βρετανίας και Βόρειας Ιρλανδίας κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (¹)

(«ΕΓΤΠΕ — Εκκαθάριση λογαριασμών — Οικονομικό έτος 1995 — Κανονισμός (ΕΟΚ) 1164/89 — Ενίσχυση για το κλωστικό λινάρι και την κάνναβη»)

(2001/C 28/10)

(Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική)

(Προσωρινή μετάφραση· η οριστική μετάφραση θα δημοσιευθεί στη «Συλλογή της Νομολογίας»)

Στην υπόθεση C-148/99, Ηνωμένο Βασίλειο της Μεγάλης Βρετανίας και Βόρειας Ιρλανδίας (εκπρόσωπος: John E. Collins, επικουρούμενος από τον A. Sutton) κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών

Κοινοτήτων (εκπρόσωπος: P. Oliver), με αντικείμενο τη μερική ακύρωση της αποφάσεως 1999/187/ΕΚ της Επιτροπής, της 3ης Φεβρουαρίου 1999, σχετικά με την εκκαθάριση των λογαριασμών που υποβλήθηκαν από τα κράτη μέλη όσον αφορά τις δαπάνες του τμήματος Εγγυήσεων του Ευρωπαϊκού Γεωργικού Ταμείου Προσανατολισμού και Εγγυήσεων, για το 1995 (ΕΕ L 61, σ. 37), κατά το μέτρο που αποκλείει από την κοινοτική χρηματοδότηση δαπάνες ποσού 869 283 λιρών στερλινών (GBP) που πραγματοποιήθηκαν στο προσφεύγον κράτος μέλος στο πλαίσιο του καθεστώτος που θεσπίστηκε με τον κανονισμό (ΕΟΚ) 1164/89 της Επιτροπής, της 28ης Απριλίου 1989, για τις λεπτομέρειες εφαρμογής σχετικά με την ενίσχυση για το κλωστικό λινάρι και την κάνναβη (ΕΕ L 121, σ. 4), το Δικαστήριο (πέμπτο τμήμα), συγκείμενο από τους D. A. O. Edward, προεδρεύοντα του πέμπτου τμήματος, L. Sevón και P. Jann (εισηγητή), δικαστές, γενικός εισαγγελέας: D. Ruiz-Jarabo Colomer, γραμματέας: L. Hewlett, υπάλληλος διοικήσεως, εξέδωσε στις 9 Νοεμβρίου 2000 απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

- 1) Ακυρώνει την απόφαση 1999/187/ΕΚ της Επιτροπής, της 3ης Φεβρουαρίου 1999, σχετικά με την εκκαθάριση των λογαριασμών που υποβλήθηκαν από τα κράτη μέλη όσον αφορά τις δαπάνες του τμήματος Εγγυήσεων του Ευρωπαϊκού Γεωργικού Ταμείου Προσανατολισμού και Εγγυήσεων, τμήμα Εγγυήσεων, για το 1995, καθόσον με την απόφαση αυτή αποκλείονται από την κοινοτική χρηματοδότηση οι δαπάνες 869 283 GBP που πραγματοποιήθηκαν στο Ηνωμένου Βασίλειο της Μεγάλης Βρετανίας και Βόρειας Ιρλανδίας στο πλαίσιο του καθεστώτος που θεσπίστηκε με τον κανονισμό (ΕΟΚ) 1164/89 της Επιτροπής, της 28ης Απριλίου 1989, για τις λεπτομέρειες εφαρμογής σχετικά με την ενίσχυση για το κλωστικό λινάρι και την κάνναβη.
- 2) Καταδικάζει την Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στα δικαστικά έξοδα.

(¹) ΕΕ C 188 της 3.7.1999.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

(πέμπτο τμήμα)

της 9ης Νοεμβρίου 2000

στην υπόθεση C-207/99 P: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Claudine Hampraux (¹)

(«Αίτηση ανατρέσεως — Υπάλληλοι — Προαγωγή — Συγκριτική εξέταση των προσόντων»)

(2001/C 28/11)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική)

(Προσωρινή μετάφραση· η οριστική μετάφραση θα δημοσιευθεί στη «Συλλογή της Νομολογίας»)

Στην υπόθεση C-207/99 P, Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: C. Berardis-Kayser και F. Duvieusart-Clotuche,

επικουρούμενες από τον D. Waelbroeck), με αντικείμενο αίτηση αναίρεσως κατά της αποφάσεως που εξέδωσε στις 25 Μαρτίου 1999 το Πρωτοδικείο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (τέταρτο τμήμα) στην υπόθεση T-76/98, Hamrtaux κατά Επιτροπής (Συλλογή Υπ. Υπ. 1999, σ. I-A-59 και II-303), με την οποία ζητήθηκε η εξαφάνιση της αποφάσεως αυτής, όπου ο έτερος διάδικος είναι η Claudine Hamrtaux, υπάλληλος της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, κάτοικος Βρυξελλών (Βέλγιο), εκπροσωπούμενη από τον L. Vogel, δικηγόρο Βρυξελλών, με αντίκλητο στο Λουξεμβούργο τον δικηγόρο C. Kremer, 6, rue Heinrich Heine, το Δικαστήριο (πέμπτο τμήμα), συγκείμενο από τους A. La Pergola, πρόεδρο τμήματος, M. Wathelet (εισηγητή), D. A. O. Edward, P. Jann και L. Sevón, δικαστές, γενικός εισαγγελέας: P. Léger, γραμματέας: R. Grass, εξέδωσε στις 9 Νοεμβρίου 2000 απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

- 1) Απορρίπτει την αίτηση αναίρεσως.
- 2) Καταδικάζει την Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στα δικαστικά έξοδα.

(¹) ΕΕ C 246 της 28.8.1999.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

(τρίτο τμήμα)

της 9ης Νοεμβρίου 2000

στην υπόθεση C-356/99: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Hitesys SpA (¹)

(«Ρήτρα διατησίας — Μη εκτέλεση συμβάσεως — Αναζήτηση των προκαταβληθέντων ποσών — Ερήμην διαδικασία»)

(2001/C 28/12)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική)

(Προσωρινή μετάφραση· η οριστική μετάφραση θα δημοσιευθεί στη «Συλλογή της Νομολογίας»)

Στην υπόθεση C-356/99, Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωπος: E. de March, επικουρούμενος από τον A. Dal Ferro) κατά Hitesys SpA, με έδρα την Agrilia (Ιταλία), με αντικείμενο προσφυγή την οποία άσκησε η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων δυνάμει του άρθρου 238 ΕΚ με αίτημα την επιστροφή των χρηματικών ποσών που προκατέβαλε στο πλαίσιο της συμβάσεως JOU2-CT93-0417, την οποία κατήγγειλε η προσφεύγουσα λόγω μη εκπληρώσεως εκ μέρους της καθής των συμβατικών της υποχρεώσεων, το Δικαστήριο (τρίτο τμήμα), συγκείμενο από τους C. Gulmann (εισηγητή), πρόεδρο τμήματος, J.-P. Puissochet και την F. Macken, δικαστές, γενικός εισαγγελέας: A. Saggio, γραμματέας: R. Grass, εξέδωσε στις 9 Νοεμβρίου 2000 απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

- 1) Υποχρεώνει την Hitesys SpA να καταβάλει στην Επιτροπή το ποσό των 132 500 ευρώ, πλέον τόκων υπερημερίας υπολογιζομένων, σύμφωνα με το άρθρο 8, παράγραφος 4, δεύτερο εδάφιο, των γενικών όρων που απαρτίζουν το παράρτημα II της συμβάσεως JOU2-CT93-0417, από τις 8 Ιανουαρίου 1994 μέχρι την πλήρη εξόφληση του χρέους.
- 2) Καταδικάζει την Hitesys SpA στα δικαστικά έξοδα.

(¹) ΕΕ C 6 της 8.1.2000.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

(πρώτο τμήμα)

της 14ης Νοεμβρίου 2000

στην υπόθεση C-142/99 (αίτηση του Tribunal de première instance de Tournai για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως): Floridienne SA, Berginvest SA κατά État belge (¹)

(«Έκτη οδηγία ΦΠΑ — Έκπτωση του καταβληθέντος επί των εισροών φόρου — Επιχείρηση υποκείμενη για μέρος μόνον των πράξεών της — Αναλογική έκπτωση — Υπολογισμός — Εταιρία holding εισπράττουσα από τις θυγατρικές της μερίσματα μετοχών και τόκους δανείων — Ανάμιξη στη διαχείριση των θυγατρικών»)

(2001/C 28/13)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική)

(Προσωρινή μετάφραση· η οριστική μετάφραση θα δημοσιευθεί στη «Συλλογή της Νομολογίας»)

Στην υπόθεση C-142/99, με αντικείμενο αίτηση του Tribunal de première instance de Tournai (Βέλγιο) προς το Δικαστήριο, κατ' εφαρμογήν του άρθρου 177 της Συνθήκης ΕΚ (νυν άρθρου 234 ΕΚ), με την οποία ζητήθηκε, στο πλαίσιο της διαφοράς που εκκρεμεί ενώπιον του δικαστηρίου αυτού μεταξύ, αφενός, Floridienne SA και Berginvest SA και, αφετέρου, État belge, η έκδοση προδικαστικής αποφάσεως ως προς την ερμηνεία του άρθρου 19 της έκτης οδηγίας 77/388/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 17ης Μαΐου 1977, περί εναρμονίσεως των νομοθεσιών των κρατών μελών, των σχετικών με τους φόρους κύκλου εργασιών — Κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας: ομοιόμορφη φορολογική βάση (ΕΕ ειδ. έκδ. 09/001, σ. 49), το Δικαστήριο (πρώτο τμήμα), συγκείμενο από τους M. Wathelet, πρόεδρο τμήματος, P. Jann και L. Sevón (εισηγητή), δικαστές, γενικός εισαγγελέας: N. Fennelly, γραμματέας: H. A. Rühl, κύριος υπάλληλος διοικήσεως, εξέδωσε στις 14 Νοεμβρίου 2000 απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

Το άρθρο 19 της έκτης οδηγίας 77/388/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 17ης Μαΐου 1977, περί εναρμονίσεως των νομοθεσιών των κρατών μελών, των σχετικών με τους φόρους κύκλου εργασιών — Κοινό σύστημα φόρου προστιθεμένης αξίας: ομοιόμορφη φορολογική βάση, έχει την έννοια ότι στον παρονομαστή του κλάσματος που χρησιμεύει για τον υπολογισμό της αναλογίας εκπτώσεως δεν πρέπει να περιλαμβάνονται:

- αφενός μεν τα μερίσματα τα οποία διανέμει στις θυγατρικές της μια εταιρία holding, που υπόκειται σε ΦΠΑ για άλλες δραστηριότητες και παρέχει στις εν λόγω θυγατρικές διαχειριστικές υπηρεσίες,
- αφετέρου δε οι τόκοι τους οποίους καταβάλλουν στην εταιρία holding οι θυγατρικές τους λόγω των δανείων που τους έχει χορηγήσει αυτή, όταν οι πράξεις αυτές δανεισμού δεν συνιστούν, κατά την έννοια του άρθρου 4, παράγραφος 2, της έκτης οδηγίας, οικονομική δραστηριότητας της εν λόγω εταιρίας holding.

(¹) ΕΕ C 204 της 17.7.1999.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

(έκτο τμήμα)

της 16ης Νοεμβρίου 2000

στην υπόθεση C-214/98: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Ελληνικής Δημοκρατίας(¹)

(«Παράβαση κράτους μέλους — Μη μεταφορά ορισμένων διατάξεων της οδηγίας 93/118/ΕΚ στην εσωτερική έννομη τάξη»)

(2001/C 28/14)

(Γλώσσα διαδικασίας: η ελληνική)

Στην υπόθεση C-214/98, Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωπος: Μ. Κοντού-Durande) κατά Ελληνικής Δημοκρατίας (εκπρόσωποι: Ι.-Κ. Χαλκιάς και Ν. Δαφνίου), με αντικείμενο να αναγνωριστεί ότι η Ελληνική Δημοκρατία:

- παραλείποντας να μνημονεύσει, μεταξύ των κρεάτων επί των οποίων εφαρμόζονται τα τέλη που ορίζει η οδηγία 93/118/ΕΚ του Συμβουλίου, της 22ας Δεκεμβρίου 1993, σχετικά με την τροποποίηση της οδηγίας 85/73/ΕΟΚ για τη χρηματοδότηση των υγειονομικών επιθεωρήσεων και ελέγχων των νωπών κρεάτων και των κρεάτων πουλερικών (ΕΕ L 340, σ. 15), την κατηγορία που αντιστοιχεί στα μόνοπλα/ιπποειδή,

- καθορίζοντας τα ποσά των τελών που εισπράττονται για τους υγειονομικούς ελέγχους κατά τη σφαγή των ζώων και αυτά που συνδέονται με τις εργασίες τεμαχισμού στο 50 % των κατ' αποκοπήν κοινοτικών ποσών, χωρίς όμως να δικαιολογεί τη μείωση αυτή σύμφωνα με τις απαιτήσεις του κεφαλαίου Ι του παραρτήματος της οδηγίας 93/118, και

- εξαιρώντας του τέλους τεμαχισμού των νωπών κρεάτων τα πουλερικά,

παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από τη Συνθήκη ΕΚ, καθώς και από την οδηγία, ειδικότερα δε από το κεφάλαιο Ι, σημεία 1, 2 και 5, του παραρτήματος αυτής, το Δικαστήριο (έκτο τμήμα), συγκείμενο από τους C. Gulmann, πρόεδρο τμήματος, Β. Σκουρή, J.-P. Puissochet, R. Schintgen (εισηγητή) και F. Macken, δικαστές, γενικός εισαγγελέας: J. Mischo, γραμματέας: R. Grass, εξέδωσε στις 16 Νοεμβρίου 2000 απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

- 1) — Παραλείποντας να μνημονεύσει, μεταξύ των κρεάτων επί των οποίων εφαρμόζονται τα τέλη που ορίζει η οδηγία 93/118/ΕΚ του Συμβουλίου, της 22ας Δεκεμβρίου 1993, σχετικά με την τροποποίηση της οδηγίας 85/73/ΕΟΚ για τη χρηματοδότηση των υγειονομικών επιθεωρήσεων και ελέγχων των νωπών κρεάτων και των πουλερικών, την κατηγορία που αντιστοιχεί στα μόνοπλα/ιπποειδή, και
 - μη περιλαμβάνοντας ρητώς τα πουλερικά για τις ανάγκες της εφαρμογής του τέλους τεμαχισμού των νωπών κρεάτων που ορίζει η εν λόγω οδηγία,

η Ελληνική Δημοκρατία παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από τις συνδυασμένες διατάξεις του άρθρου 3, παράγραφος 1, πρώτο και τρίτο εδάφιο, της οδηγίας 93/118, καθώς και του κεφαλαίου Ι, σημεία 1, πρώτη περίπτωση, στοιχεία β' και ε', καθώς και 2, πρώτο εδάφιο, στοιχείο α', του παραρτήματος της οδηγίας αυτής.

- 2) Απορρίπτει την προσφυγή κατά τα λοιπά.
- 3) Η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων και η Ελληνική Δημοκρατία φέρουν τα δικαστικά έξοδά τους.

(¹) ΕΕ C 258 της 15.8.1998.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

(πέμπτο τμήμα)

της 16ης Νοεμβρίου 2000

στην υπόθεση C-248/98 P: NV Koninklijke KNP BT κατά
Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων⁽¹⁾

(«Αίτηση αναιρέσεως — Ανταγωνισμός — Άρθρο 85,
παράγραφος 1, της Συνθήκης ΕΚ (νυν άρθρο 81, παράγρα-
φος 1, ΕΚ) — Πρόστιμο — Αιτιολογία — Αρμοδιότητα
πλήρους δικαιοδοσίας»)

(2001/C 28/15)

(Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική)

(Προσωρινή μετάφραση· η οριστική μετάφραση θα δημοσιευθεί
στη «Συλλογή της Νομολογίας»)

Στην υπόθεση C-248/98 P, NV Koninklijke KNP BT, με έδρα το Άμστερνταμ (Κάτω Χώρες), εκπροσωπούμενη από τον T. R. Ottervanger, δικηγόρο Βρυξελλών, με αντικλήτους στο Λουξεμβούργο τους δικηγόρους Loeff, Claeys & Verbeke, 56-58, rue Charles Martel, με αντικείμενο αίτηση αναιρέσεως κατά της αποφάσεως που εξέδωσε στις 14 Μαΐου 1998 το Πρωτοδικείο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (τρίτο πενταμελές τμήμα) στην υπόθεση T-309/94, KNP BT κατά Επιτροπής (Συλλογή 1998, σ. II-1007), με την οποία ζητήθηκε η εξαφάνιση της αποφάσεως αυτής, όπου ο έτερος διάδικος είναι η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: R. Lyal και W. Wils), το Δικαστήριο (πέμπτο τμήμα), συγκείμενο από τους A. La Pergola, πρόεδρο τμήματος, M. Wathelet (εισηγητή), D. A. O. Edward, P. Jann και L. Sevón, δικαστές, γενικός εισαγγελέας: J. Mischo, γραμματέας: R. Grass, εξέδωσε στις 16 Νοεμβρίου 2000 απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

- 1) Αναίρει την παράγραφο 1 του διατακτικού της αποφάσεως του Πρωτοδικείου της 14ης Μαΐου 1998, T-309/94, KNP BT κατά Επιτροπής.
- 2) Ορίζει το ποσό του προστίμου που επιβλήθηκε στην NV Koninklijke KNP BT με το άρθρο 3 της αποφάσεως 94/601/ΕΚ της Επιτροπής, της 13ης Ιουλίου 1994, σχετικά με μια διαδικασία βάσει του άρθρου 85 της Συνθήκης ΕΚ (IV/C/33.833 — Χαρτόνι), σε 2600000 ευρώ.
- 3) Απορρίπτει την αίτηση αναιρέσεως κατά τα λοιπά.
- 4) Η NV Koninklijke KNP BT φέρει τα δικά της δικαστικά έξοδα, καθώς και τα δύο τρίτα των αφορώντων την παρούσα διαδικασία εξόδων της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.
- 5) Η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων φέρει το ένα τρίτο των αφορώντων την παρούσα διαδικασία δικαστικών της εξόδων.

⁽¹⁾ EE C 229 της 26.9.1998.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

(πέμπτο τμήμα)

της 16ης Νοεμβρίου 2000

στην υπόθεση C-279/98 P: Cascades SA κατά Επιτροπής
των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων⁽¹⁾

(«Αίτηση αναιρέσεως — Ανταγωνισμός — Άρθρο 85,
παράγραφος 1, της Συνθήκης ΕΚ (νυν άρθρο 81, παράγρα-
φος 1, ΕΚ) — Καταλογιστόν της παραβατικής συμπερι-
φοράς — Πρόστιμο — Αιτιολογία — Αρχή της απαγο-
ρεύσεως των διακρίσεων»)

(2001/C 28/16)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική)

(Προσωρινή μετάφραση· η οριστική μετάφραση θα δημοσιευθεί
στη «Συλλογή της Νομολογίας»)

Στην υπόθεση C-279/98 P, Cascades SA, με έδρα το Bagnolet (Γαλλία), εκπροσωπούμενη από τον J.-Y. Art, δικηγόρο Βρυξελλών, με αντικλήτους στο Λουξεμβούργο τους δικηγόρους Arendt & Medernach, 8-10, rue Mathias Hardt, με αντικείμενο αίτηση αναιρέσεως κατά της αποφάσεως που εξέδωσε στις 14 Μαΐου 1998 το Πρωτοδικείο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (τρίτο πενταμελές τμήμα) στην υπόθεση T-308/94, Cascades κατά Επιτροπής (Συλλογή 1998, σ. II-925), με την οποία ζητήθηκε η εξαφάνιση της αποφάσεως αυτής, όπου ο έτερος διάδικος είναι η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: R. Lyal και E. Gírrini Fournier), το Δικαστήριο (πέμπτο τμήμα), συγκείμενο από τους A. La Pergola, πρόεδρο τμήματος, M. Wathelet (εισηγητή), D. A. O. Edward, P. Jann και L. Sevón, δικαστές, γενικός εισαγγελέας: J. Mischo, γραμματέας: R. Grass, εξέδωσε στις 16 Νοεμβρίου 2000 απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

- 1) Αναίρει την απόφαση του Πρωτοδικείου της 14ης Μαΐου 1998, T-308/94, Cascades κατά Επιτροπής, κατά το μέτρο που καταλογίζει στην Cascades SA την ευθύνη των παραβάσεων που διέπραξαν η Van Duffel NV και η Djurafors AB κατά το χρονικό διάστημα μεταξύ μέσων 1986 και Φεβρουαρίου 1989, συμπεριλαμβανομένου.
- 2) Απορρίπτει την αίτηση αναιρέσεως κατά τα λοιπά.
- 3) Αναπέμπει την υπόθεση στο Πρωτοδικείο.
- 4) Επιφυλάσσεται ως προς τα δικαστικά έξοδα.

⁽¹⁾ EE C 299 της 26.9.1998.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

(πέμπτο τμήμα)

της 16ης Νοεμβρίου 2000

στην υπόθεση C-280/98 P: **Moritz J. Weig GmbH & Co. KG** κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων⁽¹⁾

(«Αίτηση αναιρέσεως — Ανταγωνισμός — Άρθρο 85, παράγραφος 1, της Συνθήκης ΕΚ (νυν άρθρο 81, παράγραφος 1, ΕΚ) — Πρόστιμο — Επιμέτρηση — Αιτιολογία — Ελαφρυντικές περιστάσεις»)

(2001/C 28/17)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική)

(Προσωρινή μετάφραση· η οριστική μετάφραση θα δημοσιευθεί στη «Συλλογή της Νομολογίας»)

Στην υπόθεση C-280/98 P, **Moritz J. Weig GmbH & Co. KG**, με έδρα το Mayen (Γερμανία), εκπροσωπούμενη από τους T. Jestaedt, δικηγόρο Βρυξελλών, και V. von Bomhard, δικηγόρο Αμβούργου, με αντίκλητο στο Λουξεμβούργο τον δικηγόρο P. Dupont, 8-10, rue Mathias Hardt, με αντικείμενο αίτηση αναιρέσεως κατά της αποφάσεως που εξέδωσε στις 14 Μαΐου 1998 το Πρωτοδικείο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (τρίτο πενταμελές τμήμα) στην υπόθεση T-317/94, **Weig** κατά Επιτροπής (Συλλογή 1998, σ. II-1235), με την οποία ζητήθηκε η εξαφάνιση της αποφάσεως αυτής, όπου ο έτερος διάδικος είναι η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: R. Lyal, επικουρούμενος από τον D. Schroeder), το Δικαστήριο (πέμπτο τμήμα), συγκείμενο από τους A. La Pergola, πρόεδρο τμήματος, M. Wathelet (εισηγητή), D. A. O. Edward, P. Jann και L. Sevón, δικαστές, γενικός εισαγγελέας: J. Mischo, γραμματέας: R. Grass, εξέδωσε στις 16 Νοεμβρίου 2000 απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

- 1) *Αναιρεί την παράγραφο 3 του διατακτικού της αποφάσεως του Πρωτοδικείου της 14ης Μαΐου 1998, T-317/94, Weig κατά Επιτροπής.*
- 2) *Ορίζει το ποσό του προστίμου που επιβλήθηκε στην Moritz J. Weig GmbH & Co. KG με το άρθρο 3 της αποφάσεως 94/601/ΕΚ της Επιτροπής, της 13ης Ιουλίου 1994, σχετικά με μια διαδικασία βάσει του άρθρου 85 της Συνθήκης ΕΚ (IV/C/33.833 — Χαρτόνι), σε 1900000 ευρώ.*
- 3) *Απορρίπτει την αίτηση αναιρέσεως κατά τα λοιπά.*
- 4) *Η Moritz J. Weig GmbH & Co. KG φέρει τα δικά της δικαστικά έξοδα, καθώς και τα δύο τρίτα των αφορώντων την παρούσα διαδικασία εξόδων της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.*
- 5) *Η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων φέρει το ένα τρίτο των αφορώντων την παρούσα διαδικασία δικαστικών της εξόδων.*

⁽¹⁾ ΕΕ C 299 της 26.9.1998.

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως που υπέβαλε ο **Giudice di Pace di Genova**, με διάταξη της 16ης Οκτωβρίου 2000, στο πλαίσιο της υποθέσεως **Radiosistemi S.r.L** κατά Νομάρχη Γένοβας

(Υπόθεση C-388/00)

(2001/C 28/18)

Με διάταξη της 16ης Οκτωβρίου 2000, η οποία περιήλθε στη Γραμματεία του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στις 23 Οκτωβρίου 2000, ο **Giudice di Pace di Genova**, υπέβαλε στο Δικαστήριο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, στο πλαίσιο της υποθέσεως **Radiosistemi S.r.L** κατά Νομάρχη Γένοβας, τα ακόλουθα προδικαστικά ερωτήματα:

- 1) Ερωτάται αν συμβιβάζεται προς την κοινοτική έννομη τάξη, περιλαμβανομένων και των αγράφων θεμελιωδών αρχών αυτής, οι εθνικές διατάξεις και/ή διοικητικές πρακτικές οι οποίες, αναθέτοντας τις διαδικασίες αξιολογήσεως της πιστότητας με σκοπό τη διάθεση στην αγορά και τη θέση σε λειτουργία ραδιοεξοπλισμού στην απλή διακριτική ευχέρεια της διοικήσεως, απαγορεύουν στους επιχειρηματίες, ελλείψει εθνικής εγκρίσεως, να εισάγουν, να εμπορεύονται, να διαθέτουν προς πώληση ραδιοεξοπλισμό, χωρίς τη δυνατότητα να προβαίνουν σε ισοδύναμες δοκιμές και λιγότερο δαπανηρές της πιστότητας του εν λόγω ραδιοεξοπλισμού προς τις απαιτήσεις όσον αφορά την πρόσφορη χρήση των ραδιοσυχνοτήτων που επιτρέπονται κατά την εθνική έννομη τάξη.
- 2) Ερωτάται αν η οδηγία 1999/5/ΕΚ⁽¹⁾ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 9.3.2000, παρέχει δικαιώματα στους πολίτες τα οποία αυτοί μπορούν να επικαλούνται ενώπιον των εθνικών δικαστηρίων, μολονότι η οδηγία, μετά τη λήξη της προθεσμίας μεταφοράς της στο εσωτερικό δίκαιο, δεν μεταφέρθηκε και τυπικά στην εσωτερική έννομη τάξη. Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως στο ερώτημα αυτό, ερωτάται αν συμβιβάζεται προς το άρθρο 7, παράγραφος 2, της οδηγίας η διατήρηση διατάξεων και/ή πρακτικής στην εσωτερική έννομη τάξη οι οποίες, μετά τις 8.4.2000, απαγορεύουν την εμπορία και/ή θέση σε λειτουργία ραδιοεξοπλισμού ελλείψει του εθνικού σήματος εγκρίσεως, μολονότι πιστοποιείται η ευχερώς εξακριβώσιμη αποτελεσματική και πρόσφορη χρήση του φάσματος ραδιοσυχνοτήτων που παρέχει η εθνική έννομη τάξη.
- 3) Πως ερμηνεύεται η έννοια του «μέτρου» του άρθρου 1 της αποφάσεως 3052/95/ΕΚ⁽²⁾ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 13.12.1995, και μπορεί στην έννοια αυτή να εμπίπτει η διατήρηση υπό διοικητική κατάσχεση ενός συγκεκριμένου τύπου ή ενός συγκεκριμένου είδους προϊόντος που διατίθεται νομίμως στο εμπόριο σε άλλο κράτος μέλος, αφού έχει πιστοποιηθεί από τις εθνικές αρχές που είναι εντεταλμένες με τους ελέγχους τεχνικής φύσεως η πιστότητα του προϊόντος προς την εθνική και την κοινοτική κανονιστική ρύθμιση και έχει έτσι εξαντληθεί ο αποδεικτικός σκοπός της κατασχέσεως;

- 4) Συμβιβάζεται προς την κοινοτική έννομη τάξη, λαμβανομένων υπόψη και της αρχής της απαγορεύσεως των διακρίσεων και της αρχής της αναλογικότητας, σύστημα ποινών όπως εκείνο που προβλέπεται στο άρθρο 399 του ιταλικού κώδικα περί ταχυδρομείων (προεδρικού διατάγματος 156/1973);

(¹) ΕΕ L 91 της 7.4.1999, σ. 10.

(²) ΕΕ L 321 της 31.12.1995, σ. 1.

Προσφυγή της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά της Ιταλικής Δημοκρατίας, που ασκήθηκε στις 26 Οκτωβρίου 2000

(Υπόθεση C-396/00)

(2001/C 28/19)

Η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενη από τον Gregorio Valero Jordana, μέλος τη Νομικής Υπηρεσίας, και τον Roberto Amorosi, magistrato di Tribunale που έχει αποσπασθεί στη Νομική Υπηρεσία της Επιτροπής, με αντίκλητο στο Λουξεμβούργο τον Carlos Gómez de la Cruz, Centre Wagner, Kirchberg, άσκησε στις 26 Οκτωβρίου 2000 ενώπιον του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων προσφυγή κατά της Ιταλικής Δημοκρατίας.

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- να αναγνωρίσει ότι η Ιταλική Δημοκρατία, μη λαμβάνοντας τα αναγκαία μέτρα ώστε πριν από τις 31 Δεκεμβρίου 1998 τα αστικά λύματα του Μιλάνου, τα οποία χύνονται σε λεκάνες υδροσυλλογής στις ζώνες «Δέλτα του Πάδου» και «Παράκτιες περιοχές της Βορειοδυτικής Αδριατικής», οι οποίες έχουν χαρακτηριστεί, με το ιταλικό νομοθετικό διάταγμα 152 της 11ης Μαΐου 1999 (Διατάξεις σχετικά με την προστασία των υδάτων από τη ρύπανση και σχετικά με τη μεταφορά στην ιταλική νομοθεσία της οδηγίας 91/271/ΕΟΚ⁽¹⁾), για την επεξεργασία των αστικών λυμάτων, και της οδηγίας 91/676/ΕΟΚ⁽²⁾, για την προστασία των υδάτων από τη νιτρορύπανση γεωργικής προέλευσης), ως ευαίσθητες υπό την έννοια του άρθρου 5 της οδηγίας 91/271/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 21ης Μαΐου 1991, για την επεξεργασία των αστικών λυμάτων, να υποβάλλονται σε εντονότερη επεξεργασία και όχι μόνο σε δευτεροβάθμια ή ισοδύναμη επεξεργασία που προβλέπεται από το άρθρο 4 της εν λόγω οδηγίας, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από το άρθρο 5, παράγραφος 2, της προαναφερθείσας οδηγίας, σε συνδυασμό με την παράγραφο 5 του άρθρου αυτού,
- να καταδικάσει την Ιταλική Δημοκρατία στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Η Επιτροπή τονίζει ότι, ακόμη και αν στην οικεία ζώνη υπήρχαν εγκαταστάσεις επεξεργασίας των αστικών λυμάτων, η Ιταλία έπρεπε μέχρι τις 31 Δεκεμβρίου 1998 να προσδιορίσει τα απόβλητα επί των οποίων έπρεπε να εφαρμοστεί το άρθρο 5, παράγραφος 5, της οδηγίας και να προσαρμόσει, αν τούτο ήταν αναγκαίο, τις σχετικές εγκαταστάσεις. Η Ιταλία δεν μπορεί να δικαιολογήσει την καθυστέρηση στην εκπλήρωση των υποχρεώσεων που υπέχει από την οδηγία με το επιχειρήμα ότι δεν έχουν ακόμη εξεταστεί και αξιολογηθεί τα στοιχεία επί των οποίων πρέπει να πραγματοποιηθεί ο χαρακτηρισμός της πραγματικής καταστάσεως για την οποία ισχύουν ενδεχομένως οι υποχρεώσεις που προβλέπονται στο άρθρο 5, παράγραφοι 2 και 5, διότι το έργο της εξετάσεως και αξιολογήσεως αυτής έχει ανατεθεί σε τοπικούς φορείς (τις περιφέρειες). Όπως έχει δεχθεί επανειλημμένα το Δικαστήριο, τα κράτη μέλη δεν μπορούν να επικαλούνται την εσωτερική νομοθεσία τους για να δικαιολογήσουν τη μη εκπλήρωση υποχρεώσεως που υπέχουν από κοινοτική οδηγία.

Όσον αφορά την εξαίρεση που προβλέπεται στο άρθρο 5, παράγραφος 4, της οδηγίας, είναι προφανές ότι δεν μπορεί να εφαρμοστεί πριν από την εξακρίβωση των πραγματικών στοιχείων τα οποία αποτελούν τις προϋποθέσεις της εφαρμογής αυτής: ένα ελάχιστο ποσοστό μειώσεως του συνολικού φορτίου από όλους τους σταθμούς επεξεργασίας αστικών λυμάτων σε ορισμένη ευαίσθητη περιοχή, πράγμα που επί του παρόντος ουδώς μπορεί να αποδειχθεί, διότι δεν υφίσταται κανείς σταθμός επεξεργασίας.

Οι ιταλικές αρχές, κηρύσσοντας κατάσταση έκτακτης ανάγκης, απέδειξαν ότι επιδίωκαν σοβαρά την εξεύρεση λύσεως, μολονότι είναι ανησυχητικό το γεγονός ότι, ενώ με τις επιστολές της 9ης Ιουλίου και της 27ης Οκτωβρίου 1999, με τις οποίες απάντησαν στο έγγραφο οχλήσεως, είχαν αναφέρει τις προβλεπόμενες ημερομηνίες ολοκληρώσεως των έργων, με την τελευταία επιστολή, της 6ης Απριλίου 2000, δεν παρέχουν κανένα στοιχείο ως προς τις ημερομηνίες αυτές. Εν πάση περιπτώσει, όσον αφορά την παρούσα προσφυγή, το στοιχείο αυτό δεν αναιρεί την ύπαρξη παραβιάσεως του κοινοτικού δικαίου εκ μέρους της Ιταλίας.

(¹) ΕΕ L 135 της 30.5.1991, σ. 40.

(²) ΕΕ L 375 της 31.12.1991, σ. 1.

Προσφυγή του Βασιλείου της Ισπανίας κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, ασκηθείσα στις 30 Οκτωβρίου 2000

(Υπόθεση C-398/00)

(2001/C 28/20)

Το Βασίλειο της Ισπανίας, εκπροσωπούμενο από τον Santiago Ortiz Vaamonde, Abogado del Estado, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο την Πρεσβεία της Ισπανίας, 4-6 boulevard E. Servais, άσκησε στις 30 Οκτωβρίου 2000 ενώπιον του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων προσφυγή κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

Το προσφεύγον ζητεί από το Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την απόφαση της Επιτροπής της 22ας Αυγούστου 2000, όσον αφορά όλα τα μέτρα που αποτελούν αντικείμενό της, πλην της εγκρίσεως που παρασχέθηκε τον Ιούνιο του 1998,
- να καταδικάσει το καθύψιστο όργανο στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι και κύρια επιχειρήματα

- Η παρούσα προσφυγή βάλλει κατά της αποφάσεως της Επιτροπής με την οποία κινήθηκε η επίσημη διαδικασία έρευνας που προβλέπει το άρθρο 88, παράγραφος 2, ΕΚ, σε σχέση με την εισφορά κεφαλαίου και τις περιφερειακές ενισχύσεις προς την εταιρία Santana Motor SA, λόγω του ότι θεωρήθηκε ότι πρόκειται για νέες ενισχύσεις, οπότε ζητήθηκε να ανασταλεί η εφαρμογή τους. Οι ισπανικές αρχές εκτιμούν ότι τα αποτελούμενα αντικείμενα τη προσβαλλομένης αποφάσεως μέτρα είναι υφιστάμενες ενισχύσεις. Οι ενισχύσεις, οι οποίες κοινοποιήθηκαν δεόντως στις 30 Ιουλίου και στις 17 Νοεμβρίου 1999 (για την εισφορά κεφαλαίου και τις περιφερειακές ενισχύσεις αντίστοιχα), κατέστησαν υφιστάμενες, κατ' εφαρμογήν του άρθρου 4, παράγραφος 6, του κανονισμού (ΕΚ) 659/99 του Συμβουλίου⁽¹⁾. Με έγγραφο της 28ης Ιουλίου 2000, το οποίο απεστάλη με τηλεομοιοτυπία αυθημερόν, οι ισπανικές αρχές πληροφόρησαν την Επιτροπή ότι η Junta de Andalucía επρόκειτο να εκτελέσει τα κοινοποιηθέντα στην Επιτροπή μέτρα. Το γεγονός ότι η ως άνω κοινοποίηση πρωτοκολλήθηκε από τις υπηρεσίες της Επιτροπής στις 31 Ιουλίου, ήτοι τρεις ημέρες αργότερα, δεν μπορεί να μεταβάλει την ημερομηνία παραλαβής της τηλεομοιοτυπίας που είναι η ημερομηνία αποστολής της.

Η προσβαλλόμενη απόφαση, η οποία φέρει ως ημερομηνία την 22α Αυγούστου, κοινοποιήθηκε στις 23 Αυγούστου 2000, ήτοι όταν είχαν ήδη παρέλθει οι δεκαπέντε εργάσιμες ημέρες που ήταν κρίσιμες για την Επιτροπή.

Ομοίως, δεν μπορούν να θεωρηθούν σε καμία περίπτωση ως κοινοποίηση της επίσημης αποφάσεως να κινήσει η διαδικασία έρευνας, σύμφωνα με το άρθρο 4 του κανονισμού 659/99, τηλεομοιοτυπία της 17ης και έγγραφο της 21ης Αυγούστου, ήτοι πράξεις προγενέστερες της ημερομηνίας της προσβαλλομένης αποφάσεως, ενημερωτικές ως προς το ότι η Επιτροπή είχε «εκδώσει» την ως άνω απόφαση.

- (Επικουρικώς) έλλειψη νομικού ερεισματος

Η προσβαλλόμενη απόφαση εκδόθηκε από την Επιτροπή αποκλειστικά και μόνο για να αποτραπεί η παρέλευση της προθεσμίας προκειμένου οι ενισχύσεις να καταστούν υφιστάμενες και δεν απηχεί την πραγματική πεποίθηση ότι τα μέτρα δεν συμβιβάζονται με τη Συνθήκη, ούτε ότι υφίσταται ανάγκη επιπλέον πληροφοριακών στοιχείων πέραν των παρασχεθέντων.

⁽¹⁾ Κανονισμός της 22ας Μαρτίου 1999 για τη θέσπιση λεπτομερών κανόνων εφαρμογής του άρθρου 93 της Συνθήκης ΕΚ (ΕΕ L 83 της 27.3.1999, σ. 1).

Προσφυγή της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά του Βασιλείου της Ισπανίας που ασκήθηκε στις 7 Νοεμβρίου 2000

(Υπόθεση C-404/00)

(2001/C 28/21)

Η επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενη από τους Klaus-Dieter Borchardt και Stefan Rating, μέλη της Νομικής Υπηρεσίας, με αντικλητο στο Λουξεμβούργο τον Carlos Gómez de la Cruz, Centre Wagner C 254, άσκησε στις 7 Νοεμβρίου 2000 ενώπιον του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων προσφυγή κατά του Βασιλείου της Ισπανίας.

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- να αναγνωρίσει ότι το Βασίλειο της Ισπανίας, μη λαμβάνοντας εντός της ταχθείσας προθεσμίας τα αναγκαία μέτρα προκειμένου να συμμορφωθεί με την απόφαση της Επιτροπής, της 26ης Οκτωβρίου 1999⁽¹⁾, με την οποία διαπιστώθηκε ότι ορισμένες ενισχύσεις προς τα κρατικά ναυπηγεία της Ισπανίας χορηγήθηκαν κατά τρόπο παράνομο και, επομένως, δεν συμβιβάζονται με την κοινή αγορά, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από το άρθρο 249, παράγραφος 4, της Συνθήκης ΕΚ, καθώς και από τα άρθρα 2 και 3 της προαναφερόμενης αποφάσεως, και
- να καταδικάσει το Βασίλειο της Ισπανίας στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Σύμφωνα με το άρθρο 249 ΕΚ, η απόφαση 2000/131/ΕΚ της 26ης Οκτωβρίου 1999 είναι δεσμευτική ως προς όλα τα μέρη της για τον αποδέκτη, δηλαδή το Βασίλειο της Ισπανίας, βάσει της κοινοποιήσεως της αποφάσεως αυτής που πραγματοποιήθηκε στις 2 Δεκεμβρίου 1999. Μολονότι το άρθρο 249 ΕΚ προβλέπει τη δυνατότητα το Δικαστήριο να χορηγεί αναστολή της αποφάσεως όταν το απαιτούν οι περιστάσεις, το Βασίλειο της Ισπανίας, το οποίο άσκησε προσφυγή ακυρώσεως σύμφωνα με το άρθρο 230 ΕΚ κατά της αποφάσεως (υπόθεση C-36/00), δεν υπέβαλε μέχρι σήμερα κανένα σχετικό αίτημα. Επομένως, η απόφαση του 1999 εξακολουθεί να είναι δεσμευτική ως προς όλα τα μέρη της για το Βασίλειο της Ισπανίας. Η Ισπανική Κυβέρνηση δεν εφάρμοσε την απόφαση και δεν μπορεί να θεωρηθεί ότι η παράλειψη εφαρμογής δικαιολογείται από την «απόλυτη αδυναμία εκτελέσεως».

⁽¹⁾ Σχετικά με την κρατική ενίσχυση που χορήγησε η Ισπανία στα κρατικά ναυπηγεία (2000/131/ΕΚ), ΕΕ της 12.2.2000, σ. 22.

Προσφυγή της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά της Δημοκρατίας της Αυστρίας που ασκήθηκε στις 8 Νοεμβρίου 2000

(Υπόθεση C-407/00)

(2001/C 28/22)

Η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενη από τον Dr. Götz zur Hausen, νομικό σύμβουλο της Νομικής Υπηρεσίας της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, με αντίκλητο στο Λουξεμβούργο τον Carlos Gómez de la Cruz, μέλος της Νομικής Υπηρεσίας της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, Centre Wagner, C 254 Kirchberg, Λουξεμβούργο, άσκησε στις 8 Νοεμβρίου 2000 προσφυγή κατά της Δημοκρατίας της Αυστρίας ενώπιον του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- 1) να αναγνωρίσει ότι η Δημοκρατία της Αυστρίας, μη θεωπίζοντας εμπροθέσμως τα αναγκαία μέτρα προκειμένου να συμμορφωθεί προς την οδηγία 96/82/EK του Συμβουλίου, της 9ης Δεκεμβρίου 1996⁽¹⁾, για την αντιμετώπιση των κινδύνων μεγάλων ατυχημάτων σχετιζόμενων με επικίνδυνες ουσίες, και ιδίως προς τα άρθρα 11 και 12 της οδηγίας αυτής, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από τη Συνθήκη ΕΚ.
- 2) να καταδικάσει την Δημοκρατία της Αυστρίας στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Από τον δεσμευτικό χαρακτήρα των οδηγιών κατά το άρθρο 249, τρίτο εδάφιο, ΕΚ και από το άρθρο 10, πρώτο εδάφιο, ΕΚ προκύπτει ότι τα κράτη μέλη στα οποία απευθύνεται η οδηγία υποχρεούνται να πραγματοποιήσουν του σκοπούς που τάσσει η οδηγία εντός της ταχθείσας προθεσμίας. Η προθεσμία αυτή παρήλθε στις 3 Φεβρουαρίου 1999, χωρίς η Αυστρία να έχει ακόμη θεσπίσει όλα τα μέτρα που οφείλουν να θεσπίσουν τα ομόσπονδα κράτη για τη μεταφορά των άρθρων 11 και 12 της οδηγίας στο εσωτερικό δίκαιο.

⁽¹⁾ ΕΕ 1997, L 010, σ. 13.

Προσφυγή της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά της Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας που ασκήθηκε στις 8 Νοεμβρίου 2000

(Υπόθεση C-408/00)

(2001/C 28/23)

Η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενη από τον Götz zur Hausen, νομικό σύμβουλο της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, με αντίκλητο στο Λουξεμβούργο τον Carlos Gómez de la Cruz, μέλος της Νομικής Υπηρεσίας της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, Centre Wagner C 254, Kirchberg, άσκησε ενώπιον του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, στις 8 Νοεμβρίου 2000, προσφυγή κατά της Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας.

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- 1) να αναγνωρίσει ότι η Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας, παραλείποντας να θέσει σε ισχύ, ή τουλάχιστον να γνωστοποιήσει στην Επιτροπή, όλες τις αναγκαίες νομοθετικές και διοικητικές διατάξεις για τη συμμόρφωσή της με την οδηγία 97/11/EK του Συμβουλίου⁽¹⁾, της 3ης Μαρτίου 1997, περί τροποποίησης της οδηγίας 85/337/EOK για την εκτίμηση των επιπτώσεων ορισμένων δημοσίων και ιδιωτικών έργων στο περιβάλλον, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από την οδηγία αυτή.
- 2) να καταδικάσει την Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Οι λόγοι ακυρώσεως και τα κύρια επιχειρήματα είναι ανάλογοι προς αυτούς που προβλήθηκαν στα πλαίσια της υποθέσεως C-407/00⁽²⁾. Η προθεσμία για τη μεταφορά της οδηγίας στο εσωτερικό δίκαιο έληξε στις 14 Μαρτίου 1999.

⁽¹⁾ ΕΕ L 73 της 14.3.1997, σ. 5.

⁽²⁾ Βλ. σ. 13 του παρόντος τεύχους της Επίσημης Εφημερίδας.

Προσφυγή του Βασιλείου της Ισπανίας κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων που ασκήθηκε στις 10 Νοεμβρίου 2000

(Υπόθεση C-409/00)

(2001/C 28/24)

Το Βασίλειο της Ισπανίας, εκπροσωπούμενο από τη Mónica López-Monís Gallego, abogado del Estado, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο την ενταύθα ισπανική Πρεσβεία, 4-6, boulevard E. Servais, άσκησε στις 10 Νοεμβρίου 2000 ενώπιον του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων προσφυγή κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

Το προσφεύγον ζητεί από το Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την από 26 Ιουλίου 2000⁽¹⁾ απόφαση της Επιτροπής, και
- να καταδικάσει την καθής στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

- Αοριστία της προσβαλλόμενης απόφασης: Η οριοθέτηση των ωφελημάτων που περιλαμβάνονται αντιστοίχως στα άρθρα 1 (συμβατές ενισχύσεις) και 2 (ενισχύσεις ασυμβίβαστες με την κοινή αγορά και, συνεπώς, που πρέπει να ανακτηθούν) είναι αδύνατη. Πράγματι, το σύνολο των βιομηχανιών που αναφέρει το άρθρο 1 και, συγκεκριμένα, εκείνες που πληρούν το κριτήριο ότι «δραστηριοποιούνται αποκλειστικά σε τοπικό και περιφερειακό επίπεδο», είναι εννοιολογικά ανύπαρκτο σύμφωνα με την εσωτερική έννομη τάξη.
- Έλλειψη επιλεκτικότητας: Τα μέτρα που περιλαμβάνονται στη συμφωνία δεν ευνοούν συγκεκριμένες επιχειρήσεις ή παραγωγές, δεδομένου ότι οι επιδοτήσεις που προβλέπει η συμφωνία αυτή δεν προορίζονται για ένα συγκεκριμένο σύνολο αποδεκτών, αλλά για ένα γενικότερο σύνολο πιθανών δικαιούχων. Το ότι απαιτείται οι δικαιούχοι να είναι φυσικά πρόσωπα ή μικρές και μεσαίες επιχειρήσεις συνιστά αντικειμενική οριζόντια προϋπόθεση, απαίτηση αντικειμενική παρόμοιας θέσεως.
- Έλλειψη δυσμενούς διακρίσεως: Οι κανόνες εφαρμογής της συμφωνίας δεν απαιτούν όπως το όχημα το οποίο πρέπει να αποσυρθεί της κυκλοφορίας είναι ιδιοκτησία του δικαιούχου της επιδοτήσεως, αφού είναι δυνατό να πρόκειται για όχημα ιδιοκτησίας τρίτου με τον οποίο έγινε σχετική συμφωνία. Γι' αυτό τον λόγο δεν υπάρχει στρέβλωση του ανταγωνισμού εις βάρος των μεταφορέων οι οποίοι δεν είναι εγκατεστημένοι στην Ισπανία.
- Μη νόθευση του ανταγωνισμού: Σε κοινοτικό επίπεδο, η επίπτωση του συστήματος ενισχύσεων που προβλέπει η συμφωνία επί του ανταγωνισμού που στον τομέα των μεταφορών είναι εντελώς ασήμαντη και δεν συντρέχουν οι προϋποθέσεις του άρθρου 87, παράγραφος 1, ΕΚ.
- Παράβαση του άρθρου 87, παράγραφος 3, στοιχείο γ', ΕΚ: Κατά την κρίση του Βασιλείου της Ισπανίας, λόγοι προστασίας του περιβάλλοντος και ασφαλείας στις συγκοινωνίες δικαιολογούν την εφαρμογή στην παρούσα υπόθεση του άρθρου 87, παράγραφος 3, στοιχείο γ', αφού είναι προφανείς οι θετικές επιπτώσεις των προτεινομένων μέτρων σ' αυτούς τους δύο τομείς, χωρίς να αυξάνεται η δυναμικότητα. Τα μέτρα που προβλέπει η συμφωνία δεν μπορούν να χαρακτηριστούν ως ενισχύσεις εκμεταλλεύσεως ή λειτουργίας, αλλά ως ενισχύσεις στην επένδυση που προορίζονται για την αναδιάρθρωση του στόλου των βιομηχανικών οχημάτων. Η Επιτροπή δεν εφαρμόζει ένα ενιαίο κριτήριο επί

του ζητήματος αυτού, αφού στην παράγραφο 35 της προσβαλλόμενης αποφάσεως χαρακτηρίζει τις ενισχύσεις ως ενισχύσεις επενδύσεως, αλλά στην παράγραφο 38 τις χαρακτηρίζει ως επενδύσεις λειτουργίας.

⁽¹⁾ Σχετικά με το καθεστώς ενισχύσεων που εφαρμόζει η Ισπανία για την αγορά βιομηχανικών οχημάτων μέσω της συμφωνίας συνεργασίας (Convenio de colaboración) της 26ης Φεβρουαρίου 1997 μεταξύ Ministerio de Industria y Energia και Instituto de Crédito Oficial.

Προσφυγή της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά του Βασιλείου της Σουηδίας, που ασκήθηκε στις 9 Νοεμβρίου 2000

(Υπόθεση C-410/00)

(2001/C 28/25)

Η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενη από τη Marie Wolfcarius και την Christina Tufvesson, νομικές συμβούλους στη Νομική Υπηρεσία της Επιτροπής, με αντικλητο στο Λουξεμβούργο τον Carlos Gómez de la Cruz, μέλος της Νομικής υπηρεσίας, Centre Wagner, Kirchberg, άσκησε στις 9 Νοεμβρίου 2000, ενώπιον του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, προσφυγή κατά του Βασιλείου της Σουηδίας.

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

1. να αναγνωρίσει ότι το Βασίλειο της Σουηδίας, μη θεσπίζοντας τις νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις που είναι απαραίτητες για να συμμορφωθεί προς την οδηγία 96/48/ΕΚ του Συμβουλίου⁽¹⁾, της 23ης Ιουλίου 1996, σχετικά με τη διαλειτουργικότητα του διευρωπαϊκού σιδηροδρομικού συστήματος μεγάλης ταχύτητας, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από την οδηγία αυτή,
2. να καταδικάσει το Βασίλειο της Σουηδίας στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Οι ισχυρισμοί και τα κύρια επιχειρήματα είναι ανάλογα με εκείνα τα οποία προεβλήθησαν στην υπόθεση C-407/00⁽²⁾: η προθεσμία για συμμόρφωση προς την οδηγία έληξε στις 8 Απριλίου 1999.

⁽¹⁾ ΕΕ L 235 της 17.9.1996, σ. 6.

⁽²⁾ Βλ. σ. 13 στο παρόν τεύχος της ΕΕ.

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως που υπέβαλε το Bundesvergabeamt με διάταξη της 29ης Σεπτεμβρίου 2000 στο πλαίσιο της διαδικασίας ελέγχου που ζήτησε η Felix Swoboda GesmbH κατά της Österreichische Nationalbank

(Υπόθεση C-411/00)

(2001/C 28/26)

Με διάταξη της 29ης Σεπτεμβρίου 2000, η οποία περιήλθε στη Γραμματεία του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στις 10 Νοεμβρίου 2000, το Bundesvergabeamt, στο πλαίσιο της διαδικασίας ελέγχου που ζήτησε η Felix Swoboda GesmbH κατά της Österreichische Nationalbank, που εκκρεμεί ενώπιόν του, ζητεί από το Δικαστήριο την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως επί των εξής ερωτημάτων:

- Πρέπει η παροχή υπηρεσιών, η οποία εξυπηρετεί ενιαίο σκοπό μπορεί όμως καθεαυτή να καταμεριστεί σε τμηματικές παροχές, σύμφωνα με το σύστημα της οδηγίας 92/50/ΕΟΚ⁽¹⁾, ειδικότερα στις περιλαμβανόμενες στο παράρτημα I A και I B κατηγορίες υπηρεσιών, να χαρακτηριστεί ως ενιαία παροχή, αποτελούμενη από κύρια παροχή και συμπληρωματικές επικουρικές παροχές, και να καταταχθεί σύμφωνα με το κύριο αντικείμενό της στα παραρτήματα I A και I B της οδηγίας ή πρέπει αντίθετα να εξεταστεί χωριστά ως προς εκάστη από τις επί μέρους παροχές αν αυτή διέπεται πλήρως από την οδηγία ως κύρια παροχή υπηρεσίας ή μόνο από επί μέρους διατάξεις της οδηγίας ως μη κύρια παροχή υπηρεσίας;
- Κατά πόσον επιτρέπεται μια παροχή υπηρεσίας, την οποία περιγράφει ορισμένη κατηγορία υπηρεσιών (π.χ. υπηρεσίες μεταφορών), να καταμερίζεται σύμφωνα με το σύστημα της οδηγίας 92/50/ΕΟΚ σε επί μέρους παροχές υπηρεσιών, χωρίς να παραβαίνει διατάξεις περί της συνάψεως συμβάσεων παροχής υπηρεσιών ή να αντιμάχεται την πρακτική αποτελεσματικότητα της οδηγίας παροχής υπηρεσιών;
- Πρέπει οι αναφερόμενες στην υπόθεση υπηρεσίες (έχοντας υπόψη το άρθρο 10 της οδηγίας 92/50/ΕΟΚ) να κατατάσσονται ως παροχές υπηρεσιών του παραρτήματος I A της οδηγίας 92/50/ΕΟΚ (κατηγορία 2, χερσαίες μεταφορές) και συμβάσεις, των οποίων το αντικείμενο αποτελούν τέτοιες παροχές υπηρεσιών, επομένως να συνάπτονται σύμφωνα με τις διατάξεις των τμημάτων III έως VI της οδηγίας, ή πρέπει αυτές να κατατάσσονται ως παροχές υπηρεσιών του παραρτήματος I B της οδηγίας 92/50/ΕΟΚ (ειδικότερα, κατηγορία 20, υπηρεσίες βοηθητικών μεταφορών και μεταφορών υποστήριξης, καθώς και κατηγορία 27, λοιπές υπηρεσίες) και συμβάσεις των οποίων αντικείμενο αποτελούν τέτοιες παροχές υπηρεσιών να συνάπτονται, επομένως, σύμφωνα με τα άρθρα 14 και 16, επιπλέον δε σε ποιο αριθμό αναφοράς της CPC πρέπει να υπαχθούν;
- Υφίσταται υποχρέωση της αναθέτουσας αρχής να χωρίζει τις μη κύριες τμηματικές παροχές και να συνάπτει χωριστές συμβάσεις για να διαφυλάσσει τον κύριο χαρακτήρα της παροχής υπηρεσίας, στην περίπτωση που η θεώρηση των τμηματικών παροχών θα κατέληγε στο συμπέρασμα ότι μια καθεαυτή πλήρως από τις διατάξεις της οδηγίας 92/50/ΕΟΚ διεπόμενη τμηματική παροχή κατά το παράρτημα I A της

οδηγίας, βάσει της αρχής της υψηλότερης αξίας του άρθρου 10 της οδηγίας, κατ' εξαίρεση δεν διέπεται πλήρως από τις διατάξεις της οδηγίας;

(¹) ΕΕ 1992, L 209, σ. 1.

Προσφυγή της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Πορτογαλικής Δημοκρατίας, που ασκήθηκε στις 10 Νοεμβρίου 2000

(Υπόθεση C-412/00)

(2001/C 28/27)

Η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενη από την Ana Maria Alves Vieira, μέλος της Νομικής Υπηρεσίας, με αντικλητο στο Λουξεμβούργο τον Carlos Gómez de la Cruz, Centre Wagner, Kirchberg, άσκησε ενώπιον του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στις 10 Νοεμβρίου 2000 προσφυγή κατά της Πορτογαλικής Δημοκρατίας.

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- να αναγνωρίσει ότι η Πορτογαλική Δημοκρατία, μη θεσπίζοντας εντός της ταχθείσας προθεσμίας όλα τα αναγκαία μέτρα για να συμμορφωθεί πλήρως προς τις οδηγίες:
 - α) 98/54/ΕΚ⁽¹⁾ της Επιτροπής, της 16ης Ιουλίου 1998, για την τροποποίηση των οδηγιών 71/250/ΕΟΚ, 72/199/ΕΟΚ, 73/46/ΕΟΚ και για την κατάργηση της οδηγίας 75/84/ΕΟΚ·
 - β) 98/68/ΕΚ⁽²⁾ της Επιτροπής, της 10ης Σεπτεμβρίου 1998, για την κατάργηση του τυποποιημένου εγγράφου που αναφέρεται στο άρθρο 9, παράγραφος 1, της οδηγίας 95/53/ΕΚ και τον καθορισμό ορισμένων κανόνων για τους ελέγχους κατά την εισαγωγή στην Κοινότητα ζωοτροφών από τρίτες χώρες·
 - γ) 98/82/ΕΚ⁽³⁾ της Επιτροπής, της 27ης Οκτωβρίου 1998, για την τροποποίηση των παραρτημάτων των οδηγιών του Συμβουλίου 86/362/ΕΟΚ, 86/363/ΕΟΚ και 90/642/ΕΟΚ που αφορούν τον καθορισμό των ανωτάτων ορίων για τα υπολείμματα φυτοφαρμάκων επί και εντός των σιτηρών, των τροφίμων ζωικής προέλευσης και ορισμένων προϊόντων φυτικής προέλευσης, συμπεριλαμβανομένων των σπυροκλεπυτικών, αντιστοίχως·
- παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από τη Συνθήκη.
- να καταδικάσει την Πορτογαλική Δημοκρατία στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Οι ισχυρισμοί και τα κύρια επιχειρήματα είναι ανάλογα με τα της υποθέσεως C-407/00⁽⁴⁾· η προθεσμία συμμορφώσεως προς τις οδηγίες έληξε στις 13 Φεβρουαρίου 1999, 31 Μαρτίου 1999 και 30 Απριλίου 1999, αντιστοίχως.

(1) ΕΕ L 208 της 24.7.1998, σ. 49.

(2) ΕΕ L 261 της 24.9.1998, σ. 32.

(3) ΕΕ L 290 της 29.10.1998, σ. 25.

(4) Βλ. σελίδα 13 του ανά χειράς τεύχους της Επίσημης Εφημερίδας.

Προσφυγή της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά του Βασιλείου των Κάτω Χωρών που ασκήθηκε στις 9 Νοεμβρίου 2000

(Υπόθεση C-413/00)

(2001/C 28/28)

Η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενη από τους B. Mongin και M. H. Spreyart, μέλη της Νομικής Υπηρεσίας, με αντίκλητο στο Λουξεμβούργο τον C. Gómez de la Cruz, μέλος της Νομικής Υπηρεσίας, Centre Wagner, Kirchberg, άσκησε στις 9 Νοεμβρίου 2000 ενώπιον του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων προσφυγή κατά του Βασιλείου των Κάτω Χωρών.

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

1. Να διαπιστώσει ότι το Βασίλειο των Κάτω Χωρών, μη θεσπίζοντας τις αναγκαίες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις για τη συμμόρφωση προς την οδηγία 98/41/EK⁽¹⁾ του Συμβουλίου, της 18ης Ιουνίου 1998, σχετικά με την καταγραφή των ατόμων που ταξιδεύουν με επιβατηγά πλοία που εκτελούν δρομολόγια προς ή από λιμένες των κρατών μελών της Κοινότητας, ή, εν πάση περιπτώσει, μη ανακοινώνοντας τα μέτρα αυτά στην Επιτροπή, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από την οδηγία αυτή.
2. Να καταδικάσει το Βασίλειο των Κάτω Χωρών στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Οι ισχυρισμοί και τα κύρια επιχειρήματα ταυτίζονται με τους ισχυρισμούς και τα κύρια επιχειρήματα που προβάλλονται στην υπόθεση C-407/00⁽²⁾· η προθεσμία μεταφοράς της οδηγίας στο εσωτερικό δίκαιο έληξε την 1η Ιανουαρίου 1999.

(1) ΕΕ 1998, L 188, σ. 35.

(2) Βλ. σ. 13 στο παρόν τεύχος της ΕΕ.

Προσφυγή της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Πορτογαλικής Δημοκρατίας, που ασκήθηκε στις 10 Νοεμβρίου 2000

(Υπόθεση C-414/00)

(2001/C 28/29)

Η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενη από την Ana Maria Alves Vieira, μέλος της Νομικής Υπηρεσίας, με αντίκλητο στο Λουξεμβούργο τον Carlos Gómez de la Cruz, Centre Wagner, Kirchberg, άσκησε ενώπιον του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στις 10 Νοεμβρίου 2000 προσφυγή κατά της Πορτογαλικής Δημοκρατίας.

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- να αναγνωρίσει ότι η Πορτογαλική Δημοκρατία, μη θεσπίζοντας εντός της ταχθείσας προθεσμίας όλα τα αναγκαία μέτρα για να συμμορφωθεί πλήρως προς την οδηγία 97/78/EK⁽¹⁾ του Συμβουλίου, της 18ης Δεκεμβρίου 1997, για καθορισμό των αρχών οργάνωσης των κτηνιατρικών ελέγχων των προϊόντων που εισάγονται στην Κοινότητα από τρίτες χώρες, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από τη Συνθήκη·
- να καταδικάσει την Πορτογαλική Δημοκρατία στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Οι ισχυρισμοί και τα κύρια επιχειρήματα είναι ανάλογα με τα της υποθέσεως C-407/00⁽²⁾· η προθεσμία συμμορφώσεως προς την οδηγία έληξε την 1η Ιουνίου 1999.

(1) ΕΕ L 24 της 30.01.1998, σ. 9.

(2) Βλ. σελίδα 13 του ανά χειράς τεύχους της Επίσημης Εφημερίδας.

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως που υπέβαλε το Unabhängiger Verwaltungssenat Salzburg (Αυστρία) με διάταξη της 9ης Νοεμβρίου 2000, στο πλαίσιο της υποθέσεως που εκκρεμεί ενώπιόν του σε δεύτερο βαθμό και στις οποίες διάδικοι είναι ο Herbert Pflanz, ο Bürgermeister der Landeshauptstadt Salzburg (ο δήμαρχος του Salzburg), ο Grundverkehrsbeauftragter des Landes Salzburg και η Grundverkehrslandeskommission des Landes Salzburg

(Υπόθεση C-415/00)

(2001/C 28/30)

Με διάταξη της 9ης Νοεμβρίου 2000, η οποία περιήλθε στη Γραμματεία του Δικαστηρίου στις 13 Νοεμβρίου 2000, το Unabhängiger Verwaltungssenat Salzburg (Αυστρία), στο πλαίσιο της υποθέσεως που εκκρεμεί ενώπιόν του σε δεύτερο βαθμό και στις οποίες διάδικοι είναι ο Herbert Pflanz, ο Bürgermeister der Landeshauptstadt Salzburg (ο δήμαρχος του Salzburg), ο Grundverkehrsbeauftragter des Landes Salzburg και η Grundverkehrslandeskommission des Landes Salzburg, υπέβαλε στο Δικαστήριο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων το ακόλουθο προδικαστικό ερώτημα:

Έχουν οι διατάξεις των άρθρων 56 επ. της Συνθήκης ΕΚ την έννοια ότι απαγορεύουν την εφαρμογή των άρθρων 13, 36 και 43 του Salzburger Grundverkehrsgesetz (νόμου του Salzburg περί μεταβίβασης ακινήτων) του 1997, όπως δημοσιεύθηκε στην Επίσημη Εφημερίδα του ομόσπονδου κράτους του Salzburg υπ' αριθ. 11/1999, που προβλέπουν ότι η αγορά οικοδομήσιμου ή οικοδομημένου ακινήτου εντός του ομόσπονδου κράτους του Salzburg υπόκειται σε μια διαδικασία γνωστοποιήσεως και χορηγήσεως άδειας, πράγμα που σημαίνει ότι προσβάλλεται εν προκειμένω μια θεμελιώδης ελευθερία του υποψήφιου αγοραστή, την οποία εγγυάται η νομοθεσία της Ευρωπαϊκής Ενώσεως;

4. Έχουν τα ιταλικά δικαστήρια την υποχρέωση να μην εφαρμόζουν το προπαρατεθέν άρθρο 14, παράγραφος 4, του νόμου 580/4.7.1967 (όπως αντικαταστάθηκε από το άρθρο 44, παράγραφος 4, του νόμου 146/22.2.1994);
5. Πρέπει, συνεπώς, να επιτρέπεται η ελεύθερη κυκλοφορία του άρτου που έχει παραχθεί κατόπιν συμπληρωματικού ψησίματος προψημένου (κατεψυγμένου ή μη) άρτου (που έχει παρασκευαστεί και εισαχθεί νομίμως από τη Γαλλία), χωρίς κανέναν περιορισμό, όπως είναι ο περιορισμός περί «προηγούμενης συσκευασίας», τον οποίο προβλέπει το προπαρατεθέν άρθρο 14, παράγραφος 4, του νόμου 580/4.7.1967 (όπως αντικαταστάθηκε από το άρθρο 44, παράγραφος 4, του νόμου 146/22.2.1994);

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως που υπέβαλε το Tribunale civile di Padova, με διάταξη τις 16ης Οκτωβρίου 2000, στο πλαίσιο της υποθέσεως Tommaso Morellato κατά Comune di Padova (Δήμου Πάδοβας)

(Υπόθεση C-416/00)

(2001/C 28/31)

Με διάταξη της 16ης Οκτωβρίου 2000, η οποία περιήλθε στη Γραμματεία του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στις 13 Νοεμβρίου 2000, το Tribunale civile di Padova υπέβαλε στο Δικαστήριο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, στο πλαίσιο της υποθέσεως Tommaso Morellato κατά Comune di Padova (Δήμου Πάδοβας), τα ακόλουθα προδικαστικά ερωτήματα:

1. Έχουν τα άρθρα 30 και 36 της Συνθήκης ΕΚ την έννοια ότι αντικεινται προς το προπαρατεθέν άρθρο 14, παράγραφος 4, του νόμου 580/4.7.1967 (όπως αντικαταστάθηκε από το άρθρο 44, παράγραφος 4, του νόμου 146/22.2.1994), όπως ερμηνεύθηκε από τον Δήμαρχο της Πάδοβας με το προσβαλλόμενο ένταλμα πληρωμής, καθόσον το άρθρο αυτό απαγορεύει την πώληση άρτου που έχει παραχθεί κατόπιν συμπληρωματικού ψησίματος προψημένου (κατεψυγμένου ή μη) άρτου (που έχει παρασκευαστεί και εισαχθεί νομίμως από τη Γαλλία), αν ο μεταπωλητής δεν το έχει προηγούμενης συσκευασίας;
2. Πρέπει το προπαρατεθέν άρθρο 14, παράγραφος 4, του νόμου 580/4.7.1967 (όπως αντικαταστάθηκε από το άρθρο 44, παράγραφος 4, του νόμου 146/22.2.1994) και η συνακόλουθη ερμηνεία που του προσέδωσε ο Δήμαρχος της Πάδοβας να θεωρηθούν ως ποσοτικός περιορισμός ή μέτρο ισοδύναμου αποτελέσματος, υπό την έννοια του προαναφερθέντος άρθρου 30 της Συνθήκης ΕΚ;
3. Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως: Μπορεί η Ιταλία να επικαλεστεί την προβλεπόμενη στο άρθρο 36 της Συνθήκης παρέκκλιση λόγω προστασίας της υγείας και της ζωής των ανθρώπων;

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως που υπέβαλε το Unabhängiger Verwaltungssenat Salzburg (Αυστρία) με διάταξη της 31ης Οκτωβρίου 2000, στο πλαίσιο της υποθέσεως που εκκρεμεί ενώπιόν του σε δεύτερο βαθμό και στις οποίες διάδικοι είναι ο Werner Salentinig, ο Bürgermeister der Landeshauptstadt Salzburg (ο δήμαρχος του Salzburg) και ο Grundverkehrsbeauftragter des Landes Salzburg

(Υπόθεση C-420/00)

(2001/C 28/32)

Με διάταξη της 31ης Οκτωβρίου 2000, η οποία περιήλθε στη Γραμματεία του Δικαστηρίου στις 14 Νοεμβρίου 2000, το Unabhängiger Verwaltungssenat Salzburg (Αυστρία), στο πλαίσιο της υποθέσεως που εκκρεμεί ενώπιόν του σε δεύτερο βαθμό και στις οποίες διάδικοι είναι Werner Salentinig, ο Bürgermeister der Landeshauptstadt Salzburg (ο δήμαρχος του Salzburg) και ο Grundverkehrsbeauftragter des Landes Salzburg υπέβαλε στο Δικαστήριο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων το ακόλουθο προδικαστικό ερώτημα:

Έχουν οι διατάξεις των άρθρων 56 επ. της Συνθήκης ΕΚ την έννοια ότι απαγορεύουν την εφαρμογή των άρθρων 12, 36 και 43 του του Salzburger Grundverkehrsgesetz (νόμου του Salzburg περί μεταβίβασης ακινήτων) του 1997, όπως δημοσιεύθηκε στην Επίσημη Εφημερίδα του ομόσπονδου κράτους του Salzburg υπ' αριθ. 11/1999, που προβλέπουν ότι η αγορά οικοδομήσιμου ή οικοδομημένου ακινήτου εντός του ομόσπονδου κράτους του Salzburg υπόκειται σε μια διαδικασία γνωστοποίησης και χορηγήσεως άδειας, πράγμα που σημαίνει ότι προσβάλλεται εν προκειμένω μια θεμελιώδης ελευθερία του υποψήφιου αγοραστή, την οποία εγγυάται η νομοθεσία της Ευρωπαϊκής Ενώσεως;

Αίτηση εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως που υπέβαλε με διάταξη της 8ης Νοεμβρίου 2000 το Unabhangiger Verwaltungssenat fur Karnten στο πλαίσιο της υποθέσεως *Burgermeister der Landeshauptstadt Klagenfurt* κατά *Renate Sterbenz*

(Υπόθεση C-421/00)

(2001/C 28/33)

Με διάταξη της 8ης Νοεμβρίου 2000, η οποία περιήλθε στη Γραμματεία του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στις 14 Νοεμβρίου 2000, το *Unabhangiger Verwaltungssenat fur Karnten* στο πλαίσιο της υποθέσεως *Burgermeister der Landeshauptstadt Klagenfurt* κατά *Renate Sterbenz*, ζητεί από το Δικαστήριο την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως επί του εξής ερωτήματος:

«Έχουν το άρθρο 28 (πρώην άρθρο 30) της Συνθήκης ΕΚ, όπως τροποποιήθηκε με τη Συνθήκη του Άμστερνταμ, και τα άρθρα 2, παράγραφος 1, στοιχείο β', και 15, παράγραφοι 1 και 2, της οδηγίας 79/112/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 18ης Δεκεμβρίου 1978, περί προσεγγίσεως των νομοθεσιών των κρατών μελών σχετικά με την επισήμανση και την παρουσίαση των τροφίμων που προορίζονται για τον τελικό καταναλωτή καθώς επίσης και τη διαφήμισή τους (ΕΕ ειδ. εκδ. 03/024, σ. 33), όπως ισχύει σήμερα, την έννοια ότι αντίκεινται σε εθνική ρύθμιση η οποία απαγορεύει, υπό την επιφύλαξη ειδικής αδειας, κάθε αναγραφή στοιχείου που αφορά την υγεία επί της επισήμανσεως και της συσκευασίας των τροφίμων, των προϊόντων διατροφής και των προσθέτων ουσιών γενικής καταναλώσεως [άρθρο 9, παράγραφος 1, στοιχεία α έως ε, και παράγραφος 3 του *Lebensmittelgesetz* 1975 (αυστριακού νόμου περί τροφίμων του 1975), BGBl Nr. 1975/86, όπως ισχύει σήμερα];»

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως που υπέβαλε το VAT and Duties Tribunal, London Tribunal Centre, με διάταξη της 19ης Οκτωβρίου 2000, στην υπόθεση *Capespan International plc* κατά *Commissioners of Customs and Excise*

(Υπόθεση C-422/00)

(2001/C 28/34)

Με διάταξη της 19ης Οκτωβρίου 2000, η οποία περιήλθε στη Γραμματεία του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στις 14 Νοεμβρίου 2000, το *VAT and Duties Tribunal, London Tribunal Centre*, στο πλαίσιο της διαφοράς μεταξύ *Capespan International plc* κατά *Commissioners of Customs and Excise* που εκκρεμεί ενώπιόν του, ζητεί από το Δικαστήριο την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως επί των εξής ερωτημάτων:

(i) Πρέπει η δασμολογητέα αξία των προϊόντων που απαριθμούνται στο παράρτημα του κανονισμού (ΕΚ) 3223/94⁽¹⁾ της Επιτροπής (στο εξής: κανονισμός 3223/94), όπως αντικαταστάθηκε από τον κανονισμό (ΕΚ) 1890/96⁽²⁾ της Επιτροπής, και εισήλθαν στην Ευρωπαϊκή Κοινότητα από τις 18 Μαρτίου 1997 αλλά πριν από τις 18 Ιουλίου 1998 — ημερομηνία την οποία ορίζει για την έναρξη της ισχύος του ο ίδιος κανονισμός (ΕΚ) 1498/98⁽³⁾ (στο εξής: κανονισμός 1498/98) της Επιτροπής, για την τροποποίηση του άρθρου 5 του κανονισμού 3223/94 — να καθορισθεί σύμφωνα με

α) τους κανόνες που διατυπώνονται στο κεφάλαιο 3 του Τίτλου II (δηλαδή στα άρθρα 28 έως 36) του κανονισμού (ΕΟΚ) 2913/92⁽⁴⁾ του Συμβουλίου (στο εξής: Τελωνειακός Κώδικας) και τους κανόνες που διατυπώνονται στον Τίτλο V (δηλαδή στα άρθρα 141 έως 181a) του κανονισμού (ΕΟΚ) 2454/93⁽⁵⁾ της Επιτροπής (στο εξής: εκτελεστικός κανονισμός)· ή

β) το άρθρο 5 του κανονισμού 3223/94:

(ii) Αν η δασμολογητέα αξία δεν πρέπει να καθορισθεί σύμφωνα με κάποιον από τους ανωτέρω κανόνες, ποιά είναι η ορθή βάση για τον καθορισμό της δασμολογητέας αξίας των προϊόντων αυτών;

(iii) Είναι έγκυρος ο κανονισμός 1498/98, που τροποποιεί με ισχύ από 18 Ιουλίου 1998 το άρθρο 5 του κανονισμού 3223/94, σχετικά με τις λεπτομέρειες εφαρμογής του καθεστώτος κατά την εισαγωγής οπωροκηπευτικών, και έχει δημοσιευθεί στην Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (ΕΕ L 198 της 15.7.1998, σ. 4);

(iv) Αν ο κανονισμός 1498/98 δεν είναι έγκυρος, πώς πρέπει να καθορισθεί η δασμολογητέα αξία των προϊόντων των οποίων έγινε μνηία στο ερώτημα 1 και τα οποία εισήλθαν στην Ευρωπαϊκή Κοινότητα από τις 18 Ιουλίου 1998;

(v) Ανεξαρτήτως του κύρους του κανονισμού 1498/98, αποκλείει ο κανονισμός 3223/94 την προσωρινή ένδειξη της δασμολογητέας αξίας σύμφωνα με το άρθρο 254 του εκτελεστικού κανονισμού;

⁽¹⁾ Της 21ης Δεκεμβρίου, σχετικά με τις λεπτομέρειες εφαρμογής του καθεστώτος κατά την εισαγωγή οπωροκηπευτικών, ΕΕ L 337 της 24.12.1994, σ. 66.

⁽²⁾ ΕΕ L 249, της 01.10.1996, σ. 29.

⁽³⁾ ΕΕ L 198, της 15.07.1998, σ. 4.

⁽⁴⁾ Κανονισμός (ΕΟΚ) 2913/92 του Συμβουλίου, της 12ης Οκτωβρίου 1992, για τη θέσπιση του κοινοτικού τελωνειακού κώδικα, ΕΕ L 302, της 19.10.1992, σ. 1.

⁽⁵⁾ Κανονισμός (ΕΟΚ) 2454/93 της Επιτροπής, της 2ας Ιουλίου 1993, για τον καθορισμό ορισμένων διατάξεων εφαρμογής του κανονισμού (ΕΟΚ) 2913/92 του Συμβουλίου, ΕΕ L 253, της 11.10.1993, σ. 1.

Προσφυγή της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά του Βασιλείου του Βελγίου που ασκήθηκε στις 16 Νοεμβρίου 2000

(Υπόθεση C-423/00)

(2001/C 28/35)

Η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενη από τον Götz zur Hausen, νομικό σύμβουλο, με αντίκλητο στο Λουξεμβούργο τον Carlos Gómez de la Cruz, Centre Wagner, Kirchberg, άσκησε στις 16 Νοεμβρίου 2000, ενώπιον του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, προσφυγή κατά του Βασιλείου του Βελγίου.

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- 1) να διαπιστώσει ότι το Βασίλειο του Βελγίου, μη λαμβάνοντας όλες τις αναγκαίες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις για να συμμορφωθεί προς την οδηγία 96/82/EK του Συμβουλίου, της 8ης Δεκεμβρίου 1996, για την αντιμετώπιση των κινδύνων μεγάλων ατυχημάτων σχετιζομένων με επικίνδυνες ουσίες⁽¹⁾, και, εν πάση περιπτώσει, μη ανακοινώνοντας τις εν λόγω διατάξεις στην Επιτροπή, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από την οδηγία αυτή·
- 2) να καταδικάσει το Βασίλειο του Βελγίου στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Οι προβληθέντες λόγοι και κύρια επιχειρήματα ταυτίζονται με τους προβληθέντες λόγους και επιχειρήματα στην υπόθεση C-407/00⁽²⁾: η προθεσμία για τη μεταφορά της οδηγίας στην εσωτερική έννομη τάξη έληξε στις 3 Φεβρουαρίου 1999.

⁽¹⁾ ΕΕ L 10 της 14.1.1997, σ. 13.

⁽²⁾ Βλ. την παρούσα Επίσημη Εφημερίδα, σ. 13.

Αίτηση εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως που υπέβαλε με διάταξη της 15ης Νοεμβρίου 2000 το Unabhängiger Verwaltungssenat Wien στο πλαίσιο της υποθέσεως Paul Dieter Haug κατά Magistrat der Stadt Wien

(Υπόθεση C-426/00)

(2001/C 28/36)

Με διάταξη της 15ης Νοεμβρίου 2000, η οποία περιήλθε στη Γραμματεία του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στις 20 Νοεμβρίου 2000, το Unabhängiger Verwaltungssenat Wien στο πλαίσιο της υποθέσεως Paul Dieter Haug κατά Magistrat der Stadt Wien, ζητεί από το Δικαστήριο την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως επί των εξής ερωτημάτων:

1ο ερώτημα:

Αποτελεί το άρθρο 9 του Lebensmittelgesetz (νόμου περί τροφίμων, στο εξής: LMG) συνεπή μεταφορά του άρθρου 2, παράγραφος 1, στοιχείο β', της οδηγίας 79/112/ΕΟΚ⁽¹⁾ του Συμβουλίου, της 18ης Δεκεμβρίου 1978, περί επισημάνσεως;

2ο ερώτημα:

Περιέχει το άρθρο 2, παράγραφος 1, στοιχείο β', της οδηγίας 79/112/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 18ης Δεκεμβρίου 1978, περί επισημάνσεως, πλήρη ρύθμιση ως προς τις απαγορευόμενες επισημάνσεις ή περιλαμβάνει η διάταξη αυτή κανόνα περί ελαχίστων υποχρεώσεων, ο οποίος μπορεί να διευρυνθεί ενδεχομένως με εθνικές ρυθμίσεις;

3ο ερώτημα:

Έχει το άρθρο 2, παράγραφος 1, στοιχείο β', της οδηγίας 79/112/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 18ης Δεκεμβρίου 1978, περί επισημάνσεως, την έννοια ότι ο περιορισμός των επισημάνσεων (όπως ο περιεχόμενος στο άρθρο 9, παράγραφος 1, του LMG, σχετικά με την αναγραφή στοιχείων που αφορούν την υγεία) επιτρέπεται μόνον όταν η απαγόρευση καθίσταται αναποφεύκτως αναγκαία για την παρεμπόδιση της παραπλανήσεως των καταναλωτών;

4ο ερώτημα:

Μπορεί το άρθρο 9, παράγραφος 1, του LMG να ερμηνευθεί σύμφωνα με την οδηγία και ο εκεί περιεχόμενος περιορισμός της δυνατότητας επισημάνσεως να θεωρηθεί σύμφωνος προς το άρθρο 2, παράγραφος 1, στοιχείο β', της οδηγίας 79/112/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 18ης Δεκεμβρίου 1978, περί επισημάνσεως; Τούτο θα ήταν δυνατό καθόσον η ρύθμιση του άρθρου 2, παράγραφος 1, στοιχείο β', της οδηγίας περί επισημάνσεως δεν απαιτεί να συντρέχει πρόθεση απάτης, αλλά η πρόθεση απάτης αποτελεί περαιτέρω προϋπόθεση για να θεωρηθεί απαγορευμένη μια επισημάνση.

⁽¹⁾ ΕΕ ειδ. έκδ. 03/024, σ. 33.

Προσφυγή της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά του Ηνωμένου Βασιλείου που ασκήθηκε στις 20 Νοεμβρίου 2000

(Υπόθεση C-427/00)

(2001/C 28/37)

Η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενη από τον Richard Wainwright, κύριο νομικό σύμβουλο, με αντίκλητο στο Λουξεμβούργο τον Carlos Gómez de la Cruz, μέλος της Νομικής Υπηρεσίας της Επιτροπής, Centre Wagner, Kirchberg, άσκησε στις 20 Νοεμβρίου 2000 ενώπιον του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων προσφυγή κατά του Ηνωμένου Βασιλείου.

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- να αναγνωρίσει ότι το Ηνωμένο Βασίλειο, παραλείποντας να φροντίσει ώστε τα ύδατα κολυμβήσεως στο Ηνωμένο Βασίλειο να ανταποκρίνονται στις οριακές τιμές που καθορίζονται σύμφωνα με το άρθρο 3 της οδηγίας 76/160/ΕΟΚ⁽¹⁾ παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από την οδηγία αυτή·
- να καταδικάσει το Ηνωμένο Βασίλειο στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Το άρθρο 4 της οδηγίας 76/160/ΕΟΚ επέβαλε στα κράτη μέλη υποχρέωση να λάβουν όλα τα αναγκαία μέτρα εντός δέκα ετών από την κοινοποίηση της οδηγίας προκειμένου η ποιότητα των υδάτων κολυμβήσεως να ανταποκρίνεται στις οριακές τιμές που καθορίζονται στο παράρτημα της οδηγίας.

Η Επιτροπή επισημαίνει ότι, παρά τις προσπάθειες για να επιτευχθεί η συμμόρφωση, τη Ηνωμένο Βασίλειο εξακολουθεί να μη ανταποκρίνεται στις απαιτήσεις της οδηγίας. Συνεπώς, η Επιτροπή συμπεραίνει ότι το Ηνωμένο Βασίλειο παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από την οδηγία.

⁽¹⁾ Οδηγία 76/160/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 8ης Δεκεμβρίου 1975 περί της ποιότητας των υδάτων κολυμβήσεως, ΕΕ ειδ. έκδ. 15/001, σ. 108.

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως που υπέβαλε ο Giudice di Pace di Genova, με διάταξη της 11ης Νοεμβρίου 2000, στο πλαίσιο της υποθέσεως Radiosistemi Srl κατά Prefetto di Genova (Νομάρχη Γένοβας)

(Υπόθεση C-429/00)

(2001/C 28/38)

Με διάταξη της 11ης Νοεμβρίου 2000, η οποία περιήλθε στη Γραμματεία του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στις 20 Νοεμβρίου 2000, ο Giudice di Pace di Genova υπέβαλε στο Δικαστήριο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, στο πλαίσιο της υποθέσεως Radiosistemi Srl κατά Prefetto di Genova (Νομάρχη Γένοβας), προδικαστικά ερωτήματα πανομοιότυπα με τα ερωτήματα που είχε υποβάλει στην υπόθεση C-388/00⁽¹⁾

⁽¹⁾ Βλ. σ. 10 του παρόντος φύλλου της Επίσημης Εφημερίδας.

Αίτηση αναίρεσεως της Anton Dürbeck GmbH, που ασκήθηκε στις 21 Νοεμβρίου 2000 κατά της αποφάσεως την οποία εξέδωσε το Πρωτοδικείο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (πέμπτο τμήμα) στις 19 Σεπτεμβρίου 2000 στην υπόθεση T-252/97, Anton Dürbeck GmbH κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, υποστηριζομένης από το Βασίλειο της Ισπανίας και τη Γαλλική Δημοκρατία

(Υπόθεση C-430/00 P)

(2001/C 28/39)

Η Anton Dürbeck GmbH, εκπροσωπούμενη από τον δικηγόρο Dr. Gert Meier, Berrenrather Straße 313, D-50937, Κολωνία, άσκησε ενώπιον του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στις 21 Νοεμβρίου 2000 αίτηση κατά της αποφάσεως την οποία εξέδωσε το Πρωτοδικείο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (πέμπτο τμήμα) στις 19 Σεπτεμβρίου 2000 στην υπόθεση T-252/97, Anton Dürbeck GmbH κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, υποστηριζομένης από το Βασίλειο της Ισπανίας και τη Γαλλική Δημοκρατία.

Η αναρreseύουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

1. να εξαφανίσει την αναρreseυαλλόμενη απόφαση,
2. να ακυρώσει την από 10 Ιουλίου 1997 προσβαλλόμενη απόφαση της Επιτροπής, που αφορά περίπτωση υπερβολικής χαλεπότητας,
3. να καταδικάσει την αναρreseυβλητη στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι αναίρεσεως και κύρια επιχειρήματα

— Η αναρreseύουσα υποστηρίζει ότι κακώς το Πρωτοδικείο δεν δέχθηκε την επιχειρηματολογία της όσον αφορά την παραβίαση της αρχής της ισότητας. Η αναρreseυβλητη είχε επικαλεστεί για την άμυνά της «το συμφέρον της ίσης μεταχειρίσεως όλων των επιχειρηματιών», μάλιστα δε για πρώτη φορά στο υπόμνημά της αντικρούσεως. Η αναρreseύουσα μπορούσε να λάβει θέση συναφώς όχι μόνον για τον σκοπό της αποδυναμώσεως του αμυντικού ισχυρισμού.

— Το Πρωτοδικείο κατέληξε, συνεπεία εσφαλμένης εκτιμήσεως της συμβάσεως μεταξύ της αναρreseύουσας και του Consultban, στο συμπέρασμα ότι η Επιτροπή ορθώς προσδιόρισε το ύψος της αποζημιώσεως στην αναρreseύουσα.

— Κακώς το Πρωτοδικείο επιδοκίμασε το γεγονός ότι η Επιτροπή δεν δέχθηκε ότι οι άδειες που χορηγήθηκαν προς αντιστάθμιση μιας περιπτώσεως υπερβολικής χαλεπότητας μπορούν να λαμβάνονται υπόψη για τον καθορισμό των ποσοτήτων αναφοράς. Η Επιτροπή δεν μπορούσε γενικώς να εφαρμόσει τη μέθοδο της αποζημιώσεως δια της χορηγήσεως αδειών προς αντιστάθμιση μιας περιπτώσεως υπερβολικής χαλεπότητας, αν η μέθοδος αυτή την υποχρέωνε να μη λαμβάνει υπόψη τις εν λόγω άδειες για τον καθορισμό των ποσοτήτων αναφοράς στο μέλλον. Αφού όμως εφήρμοσε τη μέθοδο αυτή μια φορά, δεν μπορούσε να μη λαμβάνει υπόψη τις εν λόγω άδειες για τον καθορισμό των ποσοτήτων αναφοράς λόγω του δεσμευτικής ισχύος κανόνος του άρθρου 19 του κανονισμού 404/93, ακόμη και όταν το άρθρο αυτό — ανάλογα με την περαιτέρω εξέλιξη της αγοράς στον τομέα της μπανάνας — μπορούσε να καταλήξει σε υπεραντιστάθμιση της ζημίας της αναρreseύουσας.

Προσφυγή της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Πορτογαλικής Δημοκρατίας, που ασκήθηκε στις 22 Νοεμβρίου 2000

(Υπόθεση C-431/00)

(2001/C 28/40)

Η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενη από τον Αντόνιο Caeiros, μέλος της Νομικής Υπηρεσίας, με αντίκλητο στο Λουξεμβούργο τον Carlos Gómez de la Cruz, Centre Wagner, Kirchberg, άσκησε ενώπιον του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στις 22 Νοεμβρίου 2000 προσφυγή κατά της Πορτογαλικής Δημοκρατίας.

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- να αναγνωρίσει ότι η Πορτογαλική Δημοκρατία, μη θεσπίζοντας εντός της ταχθείσας προθεσμίας τις νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις που είναι αναγκαίες για να συμμορφωθεί προς τις διατάξεις της οδηγίας 96/82/EK⁽¹⁾ του Συμβουλίου, της 9ης Δεκεμβρίου 1996, για την αντιμετώπιση των κινδύνων μεγάλων ατυχημάτων σχετιζόμενων με επικίνδυνες ουσίες, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από τα άρθρα 10, πρώτο εδάφιο, και 249 της Συνθήκης ΕΚ, καθώς και από το άρθρο 24, παράγραφος 1, της οδηγίας 96/82/EK·
- επικουρικώς, να αναγνωρίσει ότι η Πορτογαλική Δημοκρατία, μη ενημερώνοντας αμέσως την Επιτροπή περί της θεσπίσεως τέτοιων μέτρων, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από τις ίδιες διατάξεις·
- να καταδικάσει την Πορτογαλική Δημοκρατία στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Οι ισχυρισμοί και τα κύρια επιχειρήματα είναι ανάλογα με τα της υποθέσεως C-407/00⁽²⁾· η προθεσμία συμμορφώσεως προς την οδηγία έληξε στις 3 Φεβρουαρίου 1999.

⁽¹⁾ ΕΕ L 10 της 14.1.1997, σ. 13.

⁽²⁾ Βλ. σελίδα 13 του ανά χειράς τεύχους της Επίσημης Εφημερίδας.

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως που υπέβαλε το Tribunale amministrativo regionale per la Lombardia με διάταξη της 6ης Οκτωβρίου 2000, στην υπόθεση Europetrol SpA κατά Azienda Lombarda Edilizia Residenziale Milano (A.L.E.R.) και Orion SCRL

(Υπόθεση C-432/00)

(2001/C 28/41)

Με διάταξη της 6ης Οκτωβρίου 2000, η οποία περιήλθε στη Γραμματεία του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στις 22 Νοεμβρίου 2000, το Tribunale amministrativo regionale per la Lombardia, στο πλαίσιο της διαφοράς μεταξύ Europetrol SpA και Azienda Lombarda Edilizia Residenziale Milano (A.L.E.R.) και Orion SCRL που εκκρεμεί ενώπιόν του, ζητεί από το Δικαστήριο την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως επί των εξής ερωτημάτων:

«αν το άρθρο 31, παράγραφος 1, στοιχείο γ', της οδηγίας 92/50 του Συμβουλίου⁽¹⁾, της 18ης Ιουνίου 1992, για τον συντονισμό των διαδικασιών συνάψεως δημοσίων συμβάσεων υπηρεσιών, ερμηνεύεται υπό την έννοια ότι τα αρμόδια εθνικά δικαστήρια έχουν την υποχρέωση να προστατεύουν τους πολίτες της Ευρωπαϊκής Ενώσεως οι οποίοι θίγονται από πράξεις θεσπισθείσες κατά παράβαση του κοινοτικού δικαίου, προσφεύγοντας ειδικότερα στην προβλεπόμενη στο άρθρο 5 του ιταλικού νόμου αριθ. 2248 της 20ής Μαρτίου 1865 δυνατότητα μη εφαρμογής ακόμη και έναντι όρων της προκηρύξεως διαγωνισμού οι οποίοι έρχονται σε αντίθεση με το κοινοτικό δίκαιο, αλλά δεν προσβλήθηκαν εντός της βραχείας αποκλειστικής προθεσμίας που προβλέπεται στο εθνικό δικονομικό δίκαιο, και εφαρμόζοντας αυτεπαγγέλτως το κοινοτικό δίκαιο, οσάκις είναι δυνατό να διαπιστωθεί ότι, αφενός, η εφαρμογή του εμποδίστηκε ή δυσχεράνηκε σοβαρά και, αφετέρου, συντρέχει δημόσιο συμφέρον απορρέον από το κοινοτικό ή το εθνικό δίκαιο που δικαιολογεί την εφαρμογή αυτή» και «αν στο ίδιο συμπέρασμα οδηγεί το άρθρο 6, παράγραφος 2, της Συνθήκης, το οποίο, εκφράζοντας τον εκ μέρους της Ευρωπαϊκής Ενώσεως σεβασμό των θεμελιωδών δικαιωμάτων που κατοχυρώνονται από την Ευρωπαϊκή Σύμβαση για την Προστασία των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου και των Θεμελιωδών Ελευθεριών, ενστερνίζεται την αρχή της αποτελεσματικής δικαστικής προστασίας που διατυπώνεται στα άρθρα 6 και 13 της εν λόγω Συμβάσεως».

⁽¹⁾ ΕΕ L 209, της 24.7.1992, σ. 1.

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως που υπέβαλε το Hoge Raad der Nederlanden με απόφαση της 21ης Νοεμβρίου 2000 στην ποινική δίκη κατά του G. Cusomo

(Υπόθεση C-434/00)

(2001/C 28/42)

Με απόφαση της 21ης Νοεμβρίου 2000, η οποία περιήλθε στη Γραμματεία του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στις 27 Νοεμβρίου 2000, το Hoge Raad der Nederlanden, στο πλαίσιο της ποινικής δίκης που εκκρεμεί ενώπιόν του κατά του G. Cusomo, ζητεί από το Δικαστήριο την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως επί των εξής ερωτημάτων:

1) Τί πρέπει να νοείται με τη λέξη «εξέρχεται» από το καθεστώς εξωτερικής διαμετακομίσεως κατά την έννοια του άρθρου 5, παράγραφος 1, τρίτο εδάφιο, της οδηγίας περί ειδικού φόρου καταναλώσεως⁽¹⁾ και του άρθρου 7, παράγραφος 3, της έκτης οδηγίας⁽²⁾, όταν η έξοδος αυτή δεν πραγματοποιείται νομίμως — δηλαδή κατά τρόπο που δεν συνιστά διασάφηση για θέση σε ελεύθερη κυκλοφορία:

α) πρόκειται για την πρώτη πράξη που γίνεται σε σχέση με τα αγαθά κατά παράβαση οποιασδήποτε διατάξεως που συνδέεται με το καθεστώς αυτό και έχει σημασία εν προκειμένω αν μπορεί να θεωρηθεί ότι κατά την πράξη αυτή υφίσταται πρόθεση να τεθούν τα αγαθά αυτά — επίσης μέσω της πράξεως αυτής — σε ελεύθερη κυκλοφορία εντός της Κοινότητας κατά παράβαση αυτής της διατάξεως ή

β) συμβαίνει κάτι τέτοιο (μόνον) όταν τα αγαθά — εν προκειμένω μετά τη θραύση της σφραγίδας — εκφορτώθηκαν από το μεταφορικό μέσο, χωρίς να έχει τηρηθεί η προϋπόθεση της προσκομίσεως των αγαθών με το παραστατικό στο τελωνείο προορισμού κατά την έννοια του άρθρου 22, παράγραφος 1, του κανονισμού (ΕΟΚ) 2726/90 περί κοινοτικής διαμετακομίσεως, έχει δε σημασία αν μπορεί να θεωρηθεί ότι κατά την πράξη αυτή υφίσταται πρόθεση να τεθούν τα αγαθά — επίσης μέσω της πράξεως αυτής — σε ελεύθερη κυκλοφορία εντός της Κοινότητας κατά παράβαση των κοινοτικών διατάξεων ή

γ) πρέπει με τη λέξη «εξέρχεται» να νοούνται όλες οι πράξεις που έχουν ως συνέπεια ότι τα αγαθά τίθενται σε ελεύθερη κυκλοφορία εντός της Κοινότητας κατ' άλλον πλην του νομίμου τρόπου;

2) Αν στο πρώτο ερώτημα δοθεί καταφατική απάντηση κατά την υποπερίπτωση γ', ποιος είναι ο τόπος εξόδου: εκεί όπου πραγματοποιήθηκε η πρώτη παράνομη πράξη ή ο τόπος στον οποίο πραγματοποιήθηκε μια επακόλουθη πράξη, ιδίως δε ο τόπος όπου τα αγαθά — εν προκειμένω μετά τη θραύση της σφραγίδας — εκφορτώθηκαν από το μεταφορικό μέσο;

3) Μπορεί — όταν πρόκειται για αξιόποινη πράξη — με τη λέξη «εξέρχεται» να νοείται και το γεγονός ότι αγαθά απλώς και μόνον τέθηκαν υπό κοινοτικό τελωνειακό καθεστώς και μεταφέρθηκαν υπό το καθεστώς αυτό, όταν, αφενός, στα παραστατικά που συνόδευαν τα αγαθά αυτά αναγραφόταν μια τρίτη χώρα κατά την έννοια της οδηγίας ως χώρα προορισμού και, αφετέρου, κατά την έναρξη της μεταφοράς υφίστατο πρόθεση να τεθούν τα αγαθά στο εμπόριο σε άλλο κράτος μέλος;

(¹) Οδηγία 92/12/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 25ης Φεβρουαρίου 1992, σχετικά με το γενικό καθεστώς, την κατοχή, την κυκλοφορία και τους ελέγχους των προϊόντων που υπόκεινται σε ειδικούς φόρους καταναλώσεως (ΕΕ 1992, L 76, σ. 1).

(²) Έκτη οδηγία 77/388/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 17ης Μαΐου 1977, περί εναρμονίσεως των νομοθεσιών των κρατών μελών, των σχετικών με τους φόρους κύκλου εργασιών — Κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας: ομοιόμορφη φορολογική βάση (ΕΕ ειδ. έκδ. 09/001, σ. 49).

Προσφυγή της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά της Γαλλικής Δημοκρατίας που ασκήθηκε στις 28 Νοεμβρίου 2000

(Υπόθεση C-439/00)

(2001/C 28/43)

Η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενη από τον Michel Nolin, μέλος της Νομικής Υπηρεσίας, με αντικείμενο στο Λουξεμβούργο τον Carlos Gómez de la Cruz, μέλος της ίδιας υπηρεσίας, Centre Wagner, Kirchberg, άσκησε στις 29 Νοεμβρίου 2000 προσφυγή κατά της Γαλλικής Δημοκρατίας, ενώπιον του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

Η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων ζητεί από το Δικαστήριο:

— να αναγνωρίσει ότι η Γαλλική Δημοκρατία, μη θεσπίζοντας ή, εν πάση περιπτώσει, μη ανακοινώνοντας στην Επιτροπή τις αναγκαίες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις για τη συμμόρφωσή της προς την οδηγία 98/4/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 16ης Φεβρουαρίου 1998, για την τροποποίηση της οδηγίας 93/38/ΕΟΚ περί συντονισμού των διαδικασιών σύναψης συμβάσεων στους τομείς του ύδατος, της ενέργειας, των μεταφορών και των τηλεπικοινωνιών⁽¹⁾, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από την οδηγία αυτή.

— να καταδικάσει τη Γαλλική Δημοκρατία στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Οι ισχυρισμοί και τα κύρια επιχειρήματα είναι ανάλογοι με εκείνους που έχουν προβληθεί στην υπόθεση C-407/00⁽²⁾· η προθεσμία για την μεταφορά των οδηγιών στο εσωτερικό δίκαιο έληξε στις 16 Φεβρουαρίου 1999.

(¹) ΕΕ L 101 της 1ης Απριλίου 1998, σ. 1.

(²) Βλ. σ. 13 του παρόντος φύλλου της Επίσημης Εφημερίδας.

Προσφυγή της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά του Ηνωμένου Βασιλείου Μεγάλης Βρετανίας και Βόρειας Ιρλανδίας που ασκήθηκε στις 29 Νοεμβρίου 2000

(Υπόθεση C-441/00)

(2001/C 28/44)

Η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενη από τη Marie Wolfcarius, νομική σύμβουλο, με αντίκλητο στο Λουξεμβούργο τον Carlos Gómez de la Cruz, μέλος της Νομικής Υπηρεσίας της Επιτροπής, Centre Wagner, Kirchberg, άσκησε στις 29 Νοεμβρίου 2000 ενώπιον του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων προσφυγή κατά του Ηνωμένου Βασιλείου Μεγάλης Βρετανίας και Βόρειας Ιρλανδίας.

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- να αναγνωρίσει ότι το Ηνωμένο Βασίλειο Μεγάλης Βρετανίας και Βόρειας Ιρλανδίας, μη θεσπίζοντας τις αναγκαίες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις για τη συμμόρφωσή του προς την οδηγία 96/48/ΕΚ του Συμβουλίου, της 23ης Ιουλίου 1996, σχετικά με τη διαλειτουργικότητα του διευρωπαϊκού σιδηροδρομικού συστήματος μεγάλης ταχύτητας⁽¹⁾, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από την οδηγία αυτή·
- να καταδικάσει το Ηνωμένο Βασίλειο στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Το άρθρο 249 ΕΚ (παλαιό άρθρο 189 της Συνθήκης ΕΚ), κατά το οποίο η οδηγία δεσμεύει τα κράτη μέλη στα οποία απευθύνεται, όσον αφορά το επιδιωκόμενο αποτέλεσμα, συνεπάγεται την υποχρέωση των κρατών μελών να τηρούν τις προθεσμίες που προβλέπουν οι οδηγίες όσον αφορά τη συμμόρφωση προς αυτές. Η σχετική προθεσμία έληξε στις 8 Απριλίου 1999 χωρίς το Ηνωμένο Βασίλειο να έχει θεσπίσει τις αναγκαίες διατάξεις για τη συμμόρφωσή του προς την οδηγία την οποία αφορά το αίτημα της Επιτοπής.

(¹) ΕΕ L 235 της 17.9.1996, σ. 6.

Αίτηση του Tribunal Superior de Justicia de Castilla-la Mancha, Sala de lo Social, για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, υποβληθείσα με διάταξη της 27ης Οκτωβρίου 2000 που εκδόθηκε στην υπόθεση μεταξύ Ángel Rodríguez Caballero και Fondo de Garantía Salarial (FOGASA)

(Υπόθεση C-442/00)

(2001/C 28/45)

Με διάταξη της 27ης Οκτωβρίου 2000, που περιήλθε στη Γραμματεία του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στις 30 Νοεμβρίου 2000, το Tribunal Superior de Justicia de Castilla-la Mancha, Sala de lo Social ζητεί από το Δικαστήριο στο πλαίσιο της διαφοράς που εκκρεμεί ενώπιον του αιτούντος δικαστηρίου μεταξύ Ángel Rodríguez Caballero και Fondo de Garantía Salarial (FOGASA), την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως. Το Tribunal Superior de Justicia de Castilla la Mancha ζητεί από το Δικαστήριο να αποφανθεί επί των εξής ερωτημάτων:

- α) Θεωρούνται ότι εμπίπτουν στην έννοια των «απαιτήσεων μισθωτών από συμβάσεις εργασίας ή από σχέσεις εργασίας» στην οποία αναφέρεται το άρθρο 1, παράγραφος 1, της οδηγίας 80/987/ΕΟΚ⁽¹⁾, της 20ής Οκτωβρίου 1980, περί προσεγγίσεως των νομοθεσιών των κρατών μελών σχετικά με την προστασία των μισθωτών σε περίπτωση αφερεγγυότητας του εργοδότη, έννοια όπως αυτή που ανέκυψε στην παρούσα διαφορά, δηλαδή μισθοί λόγω συμβιβασμού οι οποίοι απορρέουν από την αδικαιολόγητη απόλυση και πρέπει να καταβάλει η επιχείρηση στον εργαζόμενο;
- β) Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως, ερωτάται αν από το άρθρο 1, παράγραφος 1, της προαναφερθείσας οδηγίας 80/987 απορρέει υποχρέωση όπως οι απαιτήσεις των μισθωτών εργαζομένων πρέπει να καθορίζονται με δικαστική ή διοικητική απόφαση ή πρέπει να περιλαμβάνουν όλες εκείνες τις απαιτήσεις που απορρέουν από τη σχέση εργασίας και αναγνωρίζονται με οποιαδήποτε άλλη διαδικασία η οποία διαπιστώνεται νομίμως και μπορεί να ελεγχθεί δικαστικώς, όπως συμβαίνει στην περίπτωση του συμβιβασμού, υποχρεωτική διαδικασία η οποία επιτυγχάνεται ενώπιον δικαστικού λειτουργού, ο οποίος οφείλει να τη ζητήσει από τα μέρη προτού κινήσει τη δικαστική διαδικασία, καθώς και να εγκρίνει το περιεχόμενό του, όπως μπορεί επίσης να απορρίψει την επίτευξη του συμβιβασμού αυτού αν θεωρεί ότι το περιεχόμενό του θίγει σοβαρά ένα από τα μέρη, συνιστά καταστρατήγηση νόμου ή κατάχρηση δικαιώματος;
- γ) Αν θεωρηθεί ότι πρέπει να περιλαμβάνονται στην έννοια αυτή των απαιτήσεων των μισθωτών εργαζομένων οι μισθοί οι οποίοι συμφωνήθηκαν σε συμβιβασμό που πραγματοποιήθηκε παρουσία δικαστικού λειτουργού ή εγκρίθηκε από αυτόν, ερωτάται αν το δικαιοδοτικό όργανο εσωτερικού δικαίου που πρέπει να επιλύσει τη διαφορά, μπορεί να παραλείψει να εφαρμόσει τη διάταξη εσωτερικού δικαίου που αποκλείει την εν λόγω απαίτηση από το πεδίο της ευθύνης του κρατικού φορέα εγγυήσεως, το Fondo de Garantía Salarial, και να εφαρμόσει απευθείας τη διάταξη του άρθρου 1, παράγραφος 1, της οδηγίας, νοουμένου ότι αυτή είναι σαφής, επακριβής και ανεπιφύλακτη;

(¹) Οδηγία του Συμβουλίου (ΕΕ ειδ. έκδ. 05/004, σ. 35).

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως που υπέβαλε το Landesgericht Salzburg (δικάζον ως εμποροδικείο) με διάταξη της 27ης Νοεμβρίου 2000 στο πλαίσιο υποθέσεως με αντικείμενο την καταχώριση της αιτούσας Holto Limited στα μητρώα εταιριών

(Υπόθεση C-447/00)

(2001/C 28/46)

Με διάταξη της 27ης Νοεμβρίου 2000, η οποία περιήλθε στη Γραμματεία του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στις 4 Δεκεμβρίου 2000, το Landesgericht Salzburg (δικάζον ως εμποροδικείο), στο πλαίσιο υποθέσεως με αντικείμενο την καταχώριση της αιτούσας Holto Limited στα μητρώα εταιριών, που εκκρεμεί ενώπιόν του, ζητεί από το Δικαστήριο την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως επί των εξής ερωτημάτων:

I. Έχει το άρθρο 43, παράγραφος 1, δεύτερο εδάφιο, ΕΚ την έννοια ότι είναι δυνατόν να λειτουργήσει ένα υποκατάστημα και στην περίπτωση που μια κατά το άρθρο 48 ΕΚ εταιρία δεν έχει σε κανένα άλλο μέρος κύρια εγκατάσταση στην οποία ασκεί τουλάχιστον σημαντικό τμήμα της επιχειρηματικής της δραστηριότητας;

Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως:

II. Έχει το άρθρο 43, παράγραφος 1, δεύτερο εδάφιο, ΕΚ, την έννοια ότι πληρούται η προϋπόθεση της εγκαταστάσεως στην περίπτωση που μια εταιρία έχει απλώς σε ένα κράτος μέλος, στο οποίο συστάθηκε νομίμως, την καταστατική της έδρα, χωρίς όμως να αναπτύσσει στο μέρος αυτό κανενός είδους επιχειρηματική δραστηριότητα;

Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως:

III. Περιλαμβάνεται η ίδρυση υποκαταστήματος στην Αυστρία από μια κατά το αγγλικό δίκαιο νομίμως συσταθείσα εταιρία, η οποία έχει στην Αγγλία απλώς την καταστατική της έδρα, χωρίς ωστόσο να αναπτύσσει κανενός είδους επιχειρηματική δραστηριότητα εκεί, στα δικαιώματα που προβλέπουν τα άρθρα 43, παράγραφος 1, δεύτερο εδάφιο, και 48 ΕΚ;

Σε περίπτωση αρνητικής απαντήσεως σε κάποιο από τα ερωτήματα I ή II ή III:

IV. Περιλαμβάνεται η ίδρυση επιχειρηματικής εγκαταστάσεως στην Αυστρία και η καταχώριση της στα αυστριακά μητρώα εταιριών (Handelsregister) από μια κατά αγγλικό δίκαιο νομίμως συσταθείσα εταιρία, η οποία έχει στην Αγγλία απλώς την καταστατική της έδρα, χωρίς όμως να ασκεί κανενός είδους επιχειρηματική δραστηριότητα εκεί, στα δικαιώματα που προβλέπουν τα άρθρα 43, παράγραφος 1, πρώτο εδάφιο, ΕΚ και άρθρο 48 ΕΚ;

Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως στο ερώτημα III ή IV:

V. Απαγορεύουν τα άρθρα 43 και 48 ΕΚ την εφαρμογή εθνικής ρυθμίσεως του ιδιωτικού διεθνούς δικαίου κατά την οποία η ικανότητα δικαίου μιας εταιρίας ρυθμίζεται από το δίκαιο του κράτους στο οποίο η εταιρία αυτή έχει την πραγματική έδρα της κεντρικής της διοικήσεως (θεωρία της έδρας), ακόμη και όταν με τον τρόπο αυτό δεν επιτρέπεται η αναγνώριση ως νομικού προσώπου μιας κατά το αγγλικό δίκαιο νομίμως συσταθείσας εταιρίας, η οποία έχει στην Αγγλία απλώς την καταστατική της έδρα, χωρίς όμως να αναπτύσσει εκεί κανενός είδους επιχειρηματική δραστηριότητα, και κατά συνέπεια η εγγραφή της στα μητρώα εταιριών (Handelsregister);

Αίτηση αναιρέσεως που άσκησε στις 4 Δεκεμβρίου 2000 η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά της αποφάσεως του δευτέρου πενταμελούς τμήματος του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, της 27ης Σεπτεμβρίου 2000 στην υπόθεση T-184/97⁽¹⁾ μεταξύ BP Chemicals Ltd και Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, υποστηριζόμενη από τη Γαλλική Δημοκρατία, η οποία ακύρωσε την απόφαση SG(97)D/3266 της Επιτροπής της 9ης Απριλίου 1997⁽²⁾ σχετικά με καθεστώς ενισχύσεων στα γαλλικά βιοκαύσιμα, κατά μέρος που αναφέρεται στα μέτρα τα οποία διέπουν τον τομέα του μεθυλο-τερσιο-βουτυλαιθέρα (MTBE)

(Υπόθεση C-448/00)

(2001/C 28/47)

Η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενη από τον Xavier Lewis, μέλος της Νομικής Υπηρεσίας, επικουρούμενο από τον Nicholas Khan, Barrister του Inner Temple, του με αντικλητο στο Λουξεμβούργο τον Carlos Gómez de la Cruz, μέλος της Νομικής Υπηρεσίας της Επιτροπής, Centre Wagner, άσκησε στις 4 Δεκεμβρίου 2000 ενώπιον του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων αίτηση αναιρέσεως κατά της αποφάσεως του δευτέρου πενταμελούς τμήματος του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, της 27ης Σεπτεμβρίου 2000 στην υπόθεση T-184/97 μεταξύ BP Chemicals Ltd και Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, υποστηριζόμενη από τη Γαλλική Δημοκρατία, η οποία ακύρωσε την απόφαση SG(97)D/3266 της Επιτροπής της 9ης Απριλίου 1997 σχετικά με καθεστώς ενισχύσεων στα γαλλικά βιοκαύσιμα, κατά μέρος που αναφέρεται στα μέτρα τα οποία διέπουν τον τομέα του μεθυλο-τερσιο-βουτυλαιθέρα (MTBE).

Η αναιρεσείουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

1. Να ακυρώσει την απόφαση του Πρωτοδικείου της 27ης Σεπτεμβρίου 2000 στην υπόθεση T-184/97, BP Chemicals Ltd κατά Επιτροπής, η οποία ακύρωσε την απόφαση SG(97)D/3266 της Επιτροπής της 9ης Απριλίου 1997, σχετικά με καθεστώς ενισχύσεων στα γαλλικά βιοκαύσιμα κατά μέρος που αναφέρεται στα μέτρα τα οποία διέπουν τον τομέα του μεθυλο-τερσιο-βουτυλαιθέρα (MTBE).

2. Να απορρίψει την προσφυγή περί ακυρώσεως της αποφάσεως SG(97)D/3266 της Επιτροπής της 9ης Απριλίου 1997 σχετικά με καθεστώς ενισχύσεων στα γαλλικά βιοκαύσιμα κατά το μέρος που αναφέρεται στα μέτρα τα οποία διέπουν τον τομέα του μεθυλο-τερσιο-βουτυλαιθέρα (MTBE), ως αβάσιμη.
3. Να καταδικάσει την BP Chemicals Ltd στα δικαστικά έξοδα της προσφυγής ακυρώσεως στην υπόθεση T-184/97.
4. Επικουρικώς, να αναπέμψει την υπόθεση στο Πρωτοδικείο προκειμένου να εξετάσει τον πρώτο, τον τρίτο και τον τέταρτο λόγο ακυρώσεως που προέβαλε η προσφεύγουσα με την προσφυγή ακυρώσεως.
5. Να καταδικάσει την BP Chemicals Ltd στα δικαστικά έξοδα της ανααιρετικής διαδικασίας.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Η Επιτροπή υποστηρίζει ότι το Πρωτοδικείο έσφαλε νομική πλάνη καθότι διαπίστωσε ότι η Επιτροπή υπερέβη τις εξουσίες της με

την έκδοση της αποφάσεως. Συγκεκριμένα, υποστηρίζει ότι το Πρωτοδικείο έσφαλε κατά νόμο υιοθετώντας μια ερμηνεία του «πρότυπου σχεδίου» που περιορίζεται σ' ένα σχέδιο στο τελευταίο στάδιο έρευνας και αναπτύξεως πριν από τη βιομηχανική εκμετάλλευση σε ευρύτερη κλίμακα των αποτελεσμάτων της σχετικής έρευνας.

Η Επιτροπή φρονεί ότι το Πρωτοδικείο έσφαλε για δύο λόγους:

- Εσφαλμένα θεώρησε ότι το κοινοτικό πλαίσιο για τις κρατικές ενισχύσεις για την έρευνα και την ανάπτυξη αποτελεί αποφασιστικό στοιχείο για την ερμηνεία του άρθρου 8, παράγραφος 2δ, της οδηγίας 92/81 και
- το Πρωτοδικείο παρέλειψε να εξετάσει αν η ερμηνεία του άρθρου 8, παράγραφος 2δ που δέχθηκε ήταν βάσιμη όπως παρέλειψε να εξετάσει αν ήταν βάσιμη η ερμηνεία που υιοθέτησε η Επιτροπή με την απόφαση.

(1) ΕΕ C 252 της 16.8.1997, σ. 36.

(2) Δεν έχει δημοσιευθεί στην Επίσημη Εφημερίδα.

ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ

Τροποποιήσεις του Κανονισμού Διαδικασίας του Πρωτοδικείου με σκοπό την επιτάχυνση των διαδικασιών

(2001/C 28/48)

Το Πρωτοδικείο αποφάσισε στις 6 Δεκεμβρίου 2000, ορισμένες τροποποιήσεις του Κανονισμού Διαδικασίας του, με σκοπό την επιτάχυνση των διαδικασιών (ΕΕ L 322 της 19ης Δεκεμβρίου 2000). Οι τροποποιήσεις αυτές θα ισχύσουν από 1ης Φεβρουαρίου 2001.

Οι τροποποιήσεις αφορούν κυρίως

- (1) τη θέσπιση μιας ταχείας διαδικασίας (fast track)·
- (2) τη δυνατότητα του Πρωτοδικείου να καταργήσει τη δεύτερη ανταλλαγή υπομνημάτων·
- (3) τη συντόμευση της προθεσμίας για την άσκηση παρεμβάσεως·
- (4) τη χρησιμοποίηση συγχρόνων μέσων επικοινωνίας και την απλοποίηση των διατάξεων περί παρεκτάσεως των δικονομικών προθεσμιών λόγω αποστάσεως.

1. Δημιουργία μιας ταχείας διαδικασίας (fast track) — νέο άρθρο 76a

Αυτή η διαδικασία νέου τύπου θα εφαρμόζεται σε υποθέσεις με ιδιαίτερος επειγόντα χαρακτήρα, για τις οποίες τα προσωρινά μέτρα που λαμβάνονται ενδεχομένως στη διαδικασία ασφαλιστικών μέτρων δεν είναι δυνατό να αποτελέσουν λύση. Ως παράδειγμα μπορούν να αναφερθούν οι προσφυγές που αφορούν την πρόσβαση του κοινού σε διοικητικά έγγραφα των οργάνων ή αποφάσεις στον τομέα του ελέγχου των συγκεντρώσεων.

- Στην ταχεία διαδικασία, την κύρια φάση θα συνιστά η προφορική διαδικασία. Το Πρωτοδικείο θα αφιερώνει σ' αυτή περισσότερο χρόνο και θα είναι δυνατή η πλήρης και διεξοδική συζήτηση όλων των πτυχών της υποθέσεως.
- Η έγγραφη διαδικασία θα περιορίζεται κατ' αρχήν στο δικόγραφο της προσφυγής και στο υπόμνημα αντικρούσεως. Δεν θα γίνεται δεύτερη ανταλλαγή υπομνημάτων ούτε θα κατατίθενται υπομνήματα παρεμβάσεως.
- Τα κατατιθέμενα υπομνήματα θα πρέπει να είναι σύντομα και συνοπτικά.
- Η υπόθεση θα εκδικάζεται κατά προτεραιότητα.
- Η αίτηση εκδικάσεως της υποθέσεως με ταχεία διαδικασία θα υποβάλλεται με χωριστό δικόγραφο συγχρόνως με το δικόγραφο της προσφυγής ή το υπόμνημα αντικρούσεως.

— Το Πρωτοδικείο θα αποφασίζει κατά περίπτωση λαμβάνοντας υπόψη τον ιδιαίτερος επειγόντα χαρακτήρα, τις περιστάσεις τη υποθέσεως και το ζήτημα αν η υπόθεση προσφέρεται για προφορική κατά κύριο λόγο συζήτηση, λαμβανομένων υπόψη του περίπλοκου χαρακτήρα της και του όγκου των κατατεθέντων υπομνημάτων.

2. Κατάργηση της δεύτερης ανταλλαγής υπομνημάτων — τροποποίηση του άρθρου 47

Οσάκις το περιεχόμενο του φακέλου είναι αρκούντως πλήρες μετά την κατάθεση του υπομνήματος αντικρούσεως ώστε να δίνει τη δυνατότητα στους διαδίκους να αναπτύξουν τους ισχυρισμούς και τα επιχειρήματά τους κατά την προφορική διαδικασία, το Πρωτοδικείο μπορεί να αποφασίσει ότι δεν θα κατατεθούν υπομνήματα απαντήσεως και ανταπαντήσεως. Στην περίπτωση αυτή και αν το ζητήσουν οι διάδικοι, θα τους δώσει περισσότερο χρόνο ομιλίας προκειμένου να αναπτύξουν τα επιχειρήματά τους κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση.

3. Συντόμευση της προθεσμίας για την άσκηση παρεμβάσεως — τροποποίηση του άρθρου 115, παράγραφος 1, και νέα παράγραφος 6 του άρθρου 116

— Η προθεσμία για την άσκηση παρεμβάσεως μειώνεται σε έξι εβδομάδες από της δημοσίευσής στην Επίσημη Εφημερίδα της ανακοινώσεως περί την κατάθεση του εισαγωγικού δικογράφου.

— Ωστόσο είναι δυνατή η εκπρόθεσμη παρέμβαση που ζητείται μετά την εκπονή της εν λόγω προθεσμίας και πριν την απόφαση ενάρξεως της προφορικής διαδικασίας, πλην όμως ο παρεμβαίνων θα έχει το δικαίωμα να υποβάλλει μόνον προφορικές παρατηρήσεις κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση βάσει της εκθέσεως ακροατηρίου που του κοινοποιείται.

4. Χρησιμοποίηση συγχρόνων μέσων επικοινωνίας — νέα παράγραφος 6 του άρθρου 43, τροποποίηση του άρθρου 44, παράγραφος 2, και του άρθρου 100 — και απλοποίηση των διατάξεων περί παρεκτάσεως των προθεσμιών λόγω αποστάσεως — τροποποίηση του άρθρου 102, παράγραφος 2

Ευρίνεται η δυνατότητα χρησιμοποίησεως τηλεαντιγράφου ή κάθε άλλου τεχνικού μέσου επικοινωνίας για την αλληλογραφία μεταξύ της Γραμματείας του Πρωτοδικείου και των δικηγόρων και εκπροσώπων των διαδίκων. Αυτή η δυνατότητα στιγμιαίας διαβίβασεως των εγγράφων καθιστά άνευ αντικειμένου τη διαφοροποίηση των παρεκτάσεων των προθεσμιών λόγω αποστάσεως, αναλόγως της κατοικίας των διαδίκων.

— Είναι δυνατή η κατάθεση κάθε διαδικαστικού εγγράφου, με τήρηση των σχετικών προθεσμιών, υπό τη μορφή αντιγράφου του υπογεγραμμένου πρωτοτύπου με τηλεαντίγραφο ή ως συνημμένο σε ηλεκτρονικό ταχυδρομείο (διεύθυνση: cfi.registry@curia.eu.int) υπό τον όρο ότι το υπογεγραμμένο πρωτότυπο θα περιέλθει στη Γραμματεία το αργότερο εντός δέκα ημερών μετά την κατά τα ανωτέρω διαβίβαση.

- Η Γραμματεία χρησιμοποιεί το τηλεαντίγραφο ή το ηλεκτρονικό ταχυδρομείο για τις επιδόσεις αν συναινεί ο δικηγόρος ή εκπρόσωπος.
- Αν ο δικηγόρος ή ο εκπρόσωπος αποδέχεται τις επιδόσεις αυτού του είδους, καθίσταται προαιρετικός ο προσδιορισμός τόπου επιδόσεων στο Λουξεμβούργο.
- Εφαρμόζεται ενιαία κατ' αποκοπήν παρέκταση των δικονομικών προθεσμιών λόγω αποστάσεως, κατά δέκα ημέρες ανεξαρτήτως της κατοικίας του ενδιαφερομένου διαδίκου.

Πρακτικές οδηγίες για την εφαρμογή των τροποποιήσεων αυτών θα αποφασιστούν αργότερα και θα γνωστοποιηθούν στο κοινό.

- οι αποφάσεις προαγωγής ελήφθησαν χωρίς να υφίσταται έκθεση βαθμολογίας του προσφεύγοντος ή οποιοδήποτε άλλο έγγραφο ικανό να μετριάσει την έλλειψη αυτή·
- τα προσόντα του προσφεύγοντος αξιολογήθηκαν εσφαλμένα·
- η διαδικασία προαγωγής πάσχει διαδικαστική πλημμέλεια, καθότι στηρίζεται σε κρίσεις διατυπωθείσες βάσει συστήματος χορηγήσεως βαθμών που δεν συνάδει προς τον οδηγό βαθμολογίας.

Προσφυγή του Hubert Huygens κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, που ασκήθηκε στις 20 Νοεμβρίου 2000

(Υπόθεση T-351/00)

(2001/C 28/49)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική)

Ο Hubert Huygens, κάτοικος Olm (Λουξεμβούργο), εκπροσωπούμενος από τη Sylvie Nyssens, δικηγόρο Βρυξελλών, άσκησε στις 20 Νοεμβρίου 2000 ενώπιον του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων προσφυγή κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

Ο προσφεύγων ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να ακυρώσει την απόφαση της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων περί μη προαγωγής του στο βαθμό B 1 στο πλαίσιο των προαγωγών 2000·
- να καταδικάσει την Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στο σύνολο των δικαστικών εξόδων.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

- Παράβαση του άρθρου 25 του Κανονισμού Υπηρεσιακής Καταστάσεως των υπαλλήλων (ΚΥΚ) και των δικαιωμάτων άμυνας, καθότι η προσβαλλόμενη απόφαση δεν είναι αιτιολογημένη·
- Παράβαση των άρθρων 26, 43 και 45 του ΚΥΚ, καθώς και των αρχών της ίσης μεταχειρίσεως και της χρηστής διοικήσεως, στο μέτρο που·

Προσφυγή του Jean-Marie Le Pen κατά Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου που ασκήθηκε την 21η Νοεμβρίου 2000

(Υπόθεση T-353/00)

(2001/C 28/50)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική)

Ο Jean-Marie Le Pen, κάτοικος Saint Cloud (Γαλλία), εκπροσωπούμενος από τον François Wagner, δικηγόρο Νίκαιας, άσκησε την 21η Νοεμβρίου 2000 ενώπιον του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων προσφυγή κατά του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου.

Ο προσφεύγων ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να ακυρώσει και να κρίνει άκυρη και στερούμενη εννόμου αποτελέσματος την προσβαλλόμενη πράξη·
- να επιδικάσει στον προσφεύγοντα το ποσό των 50 000 γαλλικών φράγκων ως έξοδα τα οποία δεν αναζητούνται·
- να καταδικάσει το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο στις δικαστικές δαπάνες.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Ο προσφεύγων, βουλευτής του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, προσβάλλει την απόφαση που έλαβε η Πρόεδρος του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, στις 23 Οκτωβρίου 2000, με την οποία λαμβάνει γνώση, σύμφωνα με το άρθρο 12, παράγραφος 2, της Πράξεως της 20ής Σεπτεμβρίου 1976 περί εκλογής αντιπροσώπων στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο με άμεση καθολική ψηφοφορία, της κοινοποιήσεως της Γαλλικής Κυβερνήσεως με την οποία διαπιστώνεται η έκπτωση του προσφεύγοντος από το αξίωμα του ευρωβουλευτή. Η απόφαση αυτή αποτελεί συνέχεια της ποινικής καταδίκης του προσφεύγοντος από τα γαλλικά δικαστήρια.

Προς στήριξη της προσφυγής του προβάλλει ειδικότερα:

- καμιά διάταξη της Πράξεως της 20ής Σεπτεμβρίου 1976, ούτε του εσωτερικού κανονισμού του Κοινοβουλίου, δεν επιτρέπει στα κράτη μέλη να απαγγείλουν την έκπτωση, για εθνικούς λόγους, από το αξίωμα του ευρωβουλευτή, εκτός από την περίπτωση ασυμβιβάστου που επέρχεται κατά τη διάρκεια της θητείας, πράγμα που δεν συμβαίνει στην προκειμένη περίπτωση·
- ένα τέτοιο μέτρο είναι ακόμη περισσότερο αντίθετο προς τις αρχές του κοινοτικού δικαίου καθόσον είναι αποτέλεσμα μιας καθαρά εθνικής αποφάσεως, η οποία από μόνη της δεν μπορεί να θεμελιώσει την κοινοτική απόφαση·
- υπάρχει μια γενική αρχή του δικαίου η οποία αντλείται από το δίκαιο που είναι κοινό σε όλα τα κράτη μέλη και η οποία συνεπάγεται ότι η έκπτωση πρέπει να απαγγέλλεται από το ίδιο το ενδιαφερόμενο κοινοβούλιο·
- οι ουσιώδεις διαδικαστικοί κανόνες παραβιάστηκαν στην προκειμένη περίπτωση στον βαθμό που δεν συνήλθε η νομική επιτροπή, ο δε προσφεύγων δεν ακούστηκε στο πλαίσιο της επιτροπής αυτής·
- με την προσβαλλόμενη πράξη, η Πρόεδρος του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου εκφράστηκε εξ ονόματος του Κοινοβουλίου, μολονότι δεν διέθετε τη σχετική αρμοδιότητα.

Τέλος, ο προσφεύγων επικαλείται παραβίαση των αρχών της κοινοβουλευτικής ασυλίας και της ασφαλείας δικαίου.

Προσφυγή της Daimler Chrysler AG κατά του Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της εσωτερικής αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα), που ασκήθηκε στις 24 Νοεμβρίου 2000

(Υπόθεση T-355/00)

(2001/C 28/51)

(Γλώσσα στην οποία συντάχθηκε η προσφυγή: η γερμανική)

Η Daimler Chrysler AG, με έδρα τη Στουτγκάρδη (Γερμανία), εκπροσωπούμενη από τον δικηγόρο Στουτγκάρδης Dr. Stefan Völker, του δικηγορικού γραφείου Rechtsanwält Gleiss Lutz Hootz Hirsch, άσκησε στις 24 Νοεμβρίου 2000 ενώπιον του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων προσφυγή κατά του Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της εσωτερικής αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα).

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να ακυρώσει την απόφαση του τρίτου τμήματος προσφυγών του Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της εσωτερικής αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα), της 12ης Σεπτεμβρίου 2000, στο πλαίσιο της διαδικασίας R 142/2000-3·
- να καταδικάσει το Γραφείο Εναρμονίσεως στα έξοδα της προσφεύγουσας.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Σχετικό σήμα:	Λεκτικό σήμα «TELE AID» — Αριθμός αιτήσεως 469 957
Εμπόρευμα ή παροχή υπηρεσίας:	Εμπορεύματα και υπηρεσίες των κατηγοριών 12, 9, 37, 38, 39, 42 (μεταξύ άλλων αυτοκίνητα οχήματα, επισκευή αυτοκινήτων οχημάτων, συσκευές για τη μετάδοση φωνής και δεδομένων, συστήματα κλήσεως σε έκτακτη ανάγκη για αυτοκίνητα, παροχή βοήθειας σε περίπτωση βλάβης, υπηρεσίες διασώσεως)
Προσβαλλόμενη απόφαση ενώπιον του τμήματος προσφυγών:	Απόρριψη της αιτήσεως καταχώρισεως από τον εξεταστή
Λόγοι της προσφυγής:	— Παράβαση του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 40/94 — Παράβαση του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο γ', του κανονισμού (ΕΚ) 40/94

Προσφυγή της Daimler Chrysler AG κατά του Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της εσωτερικής αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα), που ασκήθηκε στις 24 Νοεμβρίου 2000

(Υπόθεση T-356/00)

(2001/C 28/52)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική)

Η Daimler Chrysler AG, με έδρα τη Στουτγκάρδη (Γερμανία), εκπροσωπούμενη από τον δικηγόρο Στουτγκάρδης Dr. Stefan Völker, του δικηγορικού γραφείου Rechtsanwält Gleiss Lutz Hootz Hirsch, άσκησε στις 24 Νοεμβρίου 2000 ενώπιον του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων προσφυγή κατά του Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της εσωτερικής αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα).

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να ακυρώσει την απόφαση του τρίτου τμήματος προσφυγών του Γραφείου Εναρμόνισης στο πλαίσιο της εσωτερικής αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα), της 12ης Σεπτεμβρίου 2000, στο πλαίσιο της διαδικασίας R 477/1999-3·
- να καταδικάσει το Γραφείο Εναρμόνισης στα έξοδα της προσφεύγουσας.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Σχετικό σήμα: Λεκτικό σήμα «CARCARD» — Αριθμός αιτήσεως 115014

Εμπόρευμα ή παροχή υπηρεσίας: Εμπορεύματα και υπηρεσίες των κλάσεων 9, 36, 37, 38, 39, 42 (μεταξύ άλλων υποθέματα για στοιχεία αυτοκινήτων, χρηματοδοτική μίσθωση οχημάτων και εκκαθάριση αυτής, παροχή υπηρεσιών στον τομέα της διοικητικής και τεχνικής υποστηρίξεως της κυκλοφορίας και των μεταφορών, συστήματα κλήσεως σε έκτακτη ανάγκη, παροχή βοήθειας σε περίπτωση βλάβης και υπηρεσίες ρυμουλκήσεως)

Προσβαλλομένη απόφαση ενώπιον του τμήματος προσφυγών: Απόρριψη της αιτήσεως καταχωρίσεως από τον ελεγκτή

Λόγοι της προσφυγής: — Παράβαση του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 40/94
— Παράβαση του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο γ', του κανονισμού (ΕΚ) 40/94

Προσφυγή της Daimler Chrysler AG κατά του Γραφείου Εναρμόνισης στο πλαίσιο της εσωτερικής αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα), που ασκήθηκε στις 24 Νοεμβρίου 2000

(Υπόθεση T-358/00)

(2001/C 28/53)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική)

Η Daimler Chrysler AG, με έδρα τη Στουτγκάρδη (Γερμανία), εκπροσωπούμενη από τον δικηγόρο Στουτγκάρδης Dr. Stefan Völker, του δικηγορικού γραφείου Rechtsanwältin Gleiss Lutz Hootz Hirsch, άσκησε στις 24 Νοεμβρίου 2000 ενώπιον του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων προσφυγή κατά του Γραφείου Εναρμόνισης στο πλαίσιο της εσωτερικής αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα).

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να ακυρώσει την απόφαση του τρίτου τμήματος προσφυγών του Γραφείου Εναρμόνισης στο πλαίσιο της εσωτερικής αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα), της 12ης Σεπτεμβρίου 2000, στο πλαίσιο της διαδικασίας R 569/1999-3·
- να καταδικάσει το Γραφείο Εναρμόνισης στα έξοδα της προσφεύγουσας.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Σχετικό σήμα: Λεκτικό σήμα «TRUCKCARD» — Αριθμός αιτήσεως 113274

Εμπόρευμα ή παροχή υπηρεσίας: Εμπορεύματα και υπηρεσίες των κλάσεων 9, 36, 37, 38, 39, 42 (μεταξύ άλλων υποθέματα για στοιχεία αυτοκινήτων, χρηματοδοτική μίσθωση οχημάτων και εκκαθάριση αυτής, παροχή υπηρεσιών στον τομέα της διοικητικής και τεχνικής υποστηρίξεως της κυκλοφορίας και των μεταφορών, συστήματα κλήσεως σε έκτακτη ανάγκη, παροχή βοήθειας σε περίπτωση βλάβης και υπηρεσίες ρυμουλκώσεως)

Προσβαλλομένη απόφαση ενώπιον του τμήματος προσφυγών: Απόρριψη της αιτήσεως καταχωρίσεως από τον ελεγκτή

Λόγοι της προσφυγής: — Παράβαση του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 40/94
— Παράβαση του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο γ', του κανονισμού (ΕΚ) 40/94

Προσφυγή της Alsace International Car Service (A.I.C.S.) κατά Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου που ασκήθηκε στις 29 Νοεμβρίου 2000

(Υπόθεση T-365/00)

(2001/C 28/54)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική)

Η εταιρία Alsace International Car Service (A.I.C.S.), με έδρα το Στρασβούργο (Γαλλία), εκπροσωπούμενη από τον Jean Claude Fourgoux, δικηγόρο Παρισιού, άσκησε στις 29 Νοεμβρίου 2000 ενώπιον του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων προσφυγή κατά του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου.

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να ακυρώσει την από 4 Οκτωβρίου 2000 απόφαση με την οποία το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο αρνήθηκε να καταγγείλει τη σύμβαση TAXI 13·
- υπό την επιφύλαξη της αναιρέσεως κατά της αποφάσεως της 6ης Ιουλίου 2000, να υποχρεώσει το Κοινοβούλιο, βάσει του άρθρου 288 της Συνθήκης ΕΚ, να καταβάλλει μηνιαία αποζημίωση 10 000 ευρώ από τις 4 Οκτωβρίου 2000 έως την ημέρα καταγγελίας της συμβάσεως TAXI 13·
- να καταδικάσει το Κοινοβούλιο στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Η προβληματική που τίθεται στην παρούσα υπόθεση συνδέεται με εκείνη που υπήρξε αντικείμενο της αποφάσεως που εκδόθηκε στις

6 Ιουλίου 2000 στην υπόθεση T-139/99, *Alsace International Car Service κατά Επιτροπής*⁽¹⁾. Πράγματι, οι προβαλλόμενοι ισχυρισμοί και τα κύρια επιχειρήματα είναι παρόμοιοι με εκείνους της υποθέσεως αυτής.

Ειδικότερα προβάλλεται ότι:

- η γαλλική νομοθεσία απαγορεύει στα ταξί να ασκούν δραστηριότητα μη συνάδουσα προς την ειδική κανονιστική ρύθμιση η οποία τους επιτρέπει να απολαύουν των πλεονεκτημάτων της καταστάσεως που τα διέπει, όπως αυτή προκύπτει από την οριστική απόφαση του *Tribunal correctionnel de Strasbourg* της 7ης Απριλίου 2000.
- το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο είχε συνείδηση του ότι η ανάθεση της εν λόγω συμβάσεως στην ένωση *Taxi 13* ήταν παράνομη.

⁽¹⁾ Μη δημοσιευθείσα ακόμη στη Συλλογή.